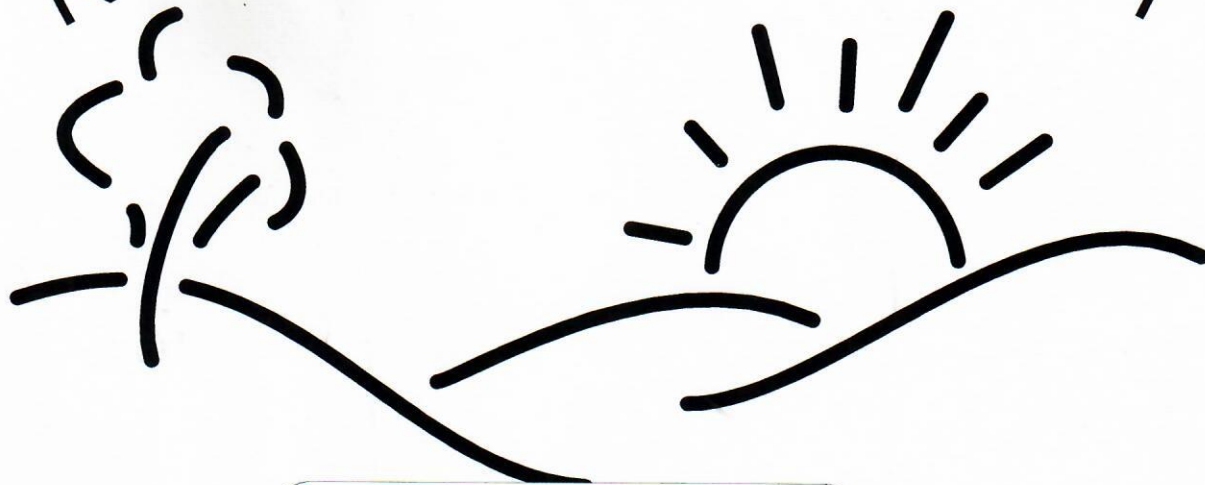

KOBERSKÉ ROZHLEDY

KOBERSKÝ OBČASNÍK

Ročník 13

Číslo 2

LISTOPAD 2004

10 Kč

OBSAH

Úvodník	2
Informace z radnice	3
Příspěvky, polemika	10
Kultura	18
Na poslední chvíli	20
Štěbetání	22
Slovo na závěr	23

ÚVODNÍK

Ohlédnutí

Dlouho jsme nevyšli. Bohužel. Tisk byl připravován již na červen, ale sled mnoha událostí snížil časové možnosti pro přípravu a vydání tohoto periodika. Je to především v lidech a jejich možnostech. Zatím vše visí na několika pracovnících obecního úřadu a v tom je ta zásadní potíž. Přitom je tady řada institucí i organizací, které vyvíjejí činnost, mnohdy i za přispění obce, a také které by se mohly a měly prezentovat před veřejností. Je zde řada mladých a schopných lidí, lidí, kteří mají svůj názor a mají co sdělit ostatním. Svě představy, zájmy, plány, ale i kritiky. Konečně, v tom zcela určitě má primát Vox populi (nebo spíše Vox po papuli?) v místním pohostinském zařízení. Všem názorům či názorovým proudům je tento útlý svazek k dispozici, aby se stal prostředkem veřejné diskuse o všech problémech, jež trápí skupiny či jednotlivce. A není třeba se bát napsání příspěvku, protože v tom redakce určitě pomůže nebo pomůže upravit tak, aby nemusel mít autor obavy ze záludností češtiny. Zcela určitě bude vedle kritických názorů dán prostor k odpovědi kritizovanému. O tom, že se vyskytují různé názory, a mnohdy silně radikální, o tom není pochyb.

Nechtěli bychom, aby se z tohoto periodika stala pouze „hlásná trouba“ obecního úřadu, i když informace z dění na úřadě a v samosprávě jsou také potřebné. Nechceme tak kopírovat periodika jiných obecních úřadů či konkurovat dennímu tisku či týdeníkům. Problémů obce se příliš nedotýkají, a pokud popisují či někde objevují události jako pozoruhodné novum, pak se soustředí pouze na vybraný okruh, přičemž je u nás tato událost zcela běžná a uvedené problémy jsme mnohdy již řešili. Bohužel se to týká i Vyškovských novin, s nimiž naše spolupráce vázne již delší dobu. Chtěli bychom, aby „náš“ občasný tisk byl vedle infokanálu na kabelové televizi opravdu naším, dávající prostor nejen věcným informacím, ale i úvahám či grafickým nebo literárním projevům. Umožnit také vzpomínky na doby, které mnozí už nepamatují, ale jsou součástí historie a života naší obce a které určitě zaujmou občany Koberčic. Nejsme, ani nechceme být školenými novináři a konkurovat jim, ale o to víc chceme, aby v našem

tisku bylo především upřímné srdce a snaha. Jsme přesvědčeni, že to mnohdy řekne více než sebelépe napsaný článek v renomovaných novinách, který, ať chce nebo nechce, často sklouzne po povrchu našeho vědomí, protože se nás bezprostředně netýká. Asi tak, jako když ochotníci sehrají divadelní představení. V něm, na rozdíl od profesionálů, nejde ani tak o kvalitu a děj samotný, jako o výraz a projev důvěrně známých jednotlivců v obci, kteří přišli se svou „kúží na trh“ a pokouší se svým projevem a pocity přispět oživení i obrazu obce. A o totéž jde i nám. Vytvořit obraz obce dané doby za přispění všech občanů. Témat je určitě dost. Vždyť se příští rok chystá IV. Sjezd rodáků, chystá se přístavba radnice, jež by měla sloužit především veřejnosti, proběhly volby, zápasíme o existenci školy, bude se řešit dopravní obslužnost, co se Sokolovnou, jak dál s areálem U lesa, co se skomírající kulturou, volným časem, zavést rychlý internet, kam směřovat budoucnost obce atd., atd.

Obracíme se především na mladé, kluky i holky či mládence a slečny, kteří jistě píšou mnohá slohová cvičení do školy či ve škole, chtěli by si vyzkoušet psaní referátu, reportáže či interview v praxi: nebojte se a nabídněte svoji pomoc. Rádi ji uvítáme, ať už jako redaktora či zpravodaje. Nic vás to nestojí, jenom vás to může obohatit, popřípadě objevit váš skrytý talent.

Zatím jsme, bohužel nuceni vycházet z vlastních zdrojů. Proto ten dlouhý čas a průřez velkým obdobím, kdy jednotlivé příspěvky mohou ztrácet na aktuálnosti. Ale ještě vycházíme a nebyly problémy s odbytem, byť se za tento občasník platí. Tuto praxi nechceme změnit, protože se nejedná o běžný tisk. A pak, k tomu rozdávanému na setkání se chováme podobně jako k propagačním nebo volebním letákům. Zpravidla je přímo vyhazujeme, aniž bychom je četli, protože nás obtěžují. A to bychom určitě nechtěli, aby se stalo těmto Koberským rozhledům. Dostanou se jen k tomu, koho zajímají. A my věříme, že zájem nepoklesne, protože to, co je v tomto úzkém svazku, se mnohdy jinde nedočtete. A že bude líp!

Redakce

INFORMACE Z RADNICE

Veřejné zasedání zastupitelstva obce dne 21.4.2004

Zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2003

Přezkoumání hospodaření obce za rok 2003 provedl ekonomický odbor Krajského úřadu JM kraje dne 20.4.2004. Předmětem přezkoumání hospodaření obce byly zejména údaje které jsou podle §17 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtu, součástí závěrečného účtu. Údaje byly odsouhlaseny na účetní závěrku obce.

Na základě výsledků provedeného přezkoumání hospodaření obce za rok 2003 byly zjištěny formální nedostatky, ale nebylo zjištěno porušení rozpočtové kázně ani neúplnost a neprůkaznost vedení účetnictví.

Závěrečný účet obce – rozbor hospodaření obce za rok 2003

Příjmy celkem 9 310 533,45 Kč

Výdaje celkem 6 810 238,75 Kč

Uhrazené splátky úvěru za rok 2003
312 932,45

Stav běžného účtu k 31.12.2003
2 433 869,90 Kč

Výsledek hospodaření obce za rok:

Přebytek hospodaření obce ve výši 2 500 294,70 Kč
(z toho 2 100 000 Kč- prodej plynu; 400 294,70 Kč
– vlastní přebytek).

Výsledek hospodaření PO Základní škola za rok 2002 a 2003

Hospodářský výsledek za rok 2003 činí 30 573,57 Kč. Hospodářský výsledek za rok 2002 je ve výši 6 826,70 Kč. Celkový hospodářský výsledek za uvedená období je přebytek hospodaření ve výši 37 400,27 Kč.

Zastupitelstvo obce souhlasí s převodem přebytku hospodaření pro účetní období roku 2004, kterým budou hrazeny náklady související s udělením výjimky z počtu žáků.

Zastupitelstvo obce souhlasí s uzavřením Smlouvy o dílo dle předložené projektové dokumentace na

akci „Rekonstrukce a úprava obecního úřadu“. Projektovou dokumentaci vypracovala p. Vlasta Malá a celkové náklady projektové dokumentace činí 29 000 Kč.

Zastupitelstvo obce souhlasí s uzavřením Dohody o užívání části parcely č. 1495/202 – vlastníci garáží v ulici Kedlety.

Zastupitelstvo obce souhlasí s uzavřením nájemní smlouvy na pozemek p.č. 531 manželům Jirímu a Janě Maleňákovým. Cena nájmu je stanovena 1 Kč/rok.

Zastupitelstvo obce souhlasí s odprodejem části pozemku p.č. 5 o celkové výměře 38 m² paní Žanetě Slovákové. Cena za prodej pozemku je stanovena 15 Kč/1 m².

Veřejné zasedání zastupitelstva obce dne 28.6.2004

Zastupitelstvo obce souhlasí s uzavřením Smlouvy o dílo dle předložené projektové dokumentace na akci „Zpevnění polní cesty ke hřišti, parkoviště a prodloužení dešťové kanalizace“. Projektovou dokumentaci vypracovala p. Vlasta Malá a celkové náklady projektové dokumentace činí 4 900 Kč.

Dotazník k lokalitě Natura 2000

Novela zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny vytvořila legislativní předpoklad pro vytvoření evropské soustavy chráněných území Natura 2000. Základní členění soustavy území Natura 2000 – ptačí oblasti a evropsky významné lokality. Vytvoření soustavy chráněných území si klade za cíl zabezpečení nezbytné ochrany nejvíce ohrožených druhů rostlin, živočichů a přírodních stanovišť, zabezpečení ochrany biologické rozmanitosti prostřednictvím zachování nejhodnotnějších přírodních lokalit, zlepšování stavu významných přírodních ekosystémů a zachování jejich různorodosti.

V obci Kobeřice u Brna se jedná o zařazení do národního seznamu evropsky významných lokalit – lokalita Polámanky. Zařazení této lokality není v rozporu s územně plánovací dokumentací obce.

Veřejné zasedání zastupitelstva obce dne 6.9.2004

Zastupitelstvo obce nemá námítky proti výstavbě rodinných domků na pozemcích p.č. 772 a 771/1 (jedná se o pozemku pod hřištěm u lesa. Rodinný dům na pozemku p.č. 772 je navržen se dvěma bytovými jednotkami a na pozemku p.č. 771/1 s jednou bytovou jednotkou.

Zastupitelstvo obce souhlasí s odprodejem části pozemku p.č. 320 o celkové výměře 72 m² panu Romanu Hrubému, který zajistí na své náklady geometrické zaměření pozemku a souhlasí s uzavřením kupní smlouvy za cenu 20 Kč/1 m².

Přehled počtu obyvatel

<i>Stav k 29.2.2004</i>	<i>557 obyvatel</i>
<u>Přírůstky</u>	19
Přihlášení	12
Narození	7
<u>Úbytky</u>	10
Odhlášení	5
Úmrtí	5
<i>Stav k 8.11.2004</i>	<i>566 obyvatel</i>

VÝSLEDKY VOLEB DO KRAJSKÝCH ZASTUPITELSTEV

konaných ve dnech 5.-6.11.2004

1.	KDU-ČSL	35 hlasů
2.	KSČM	31 hlasů
3.	ODS	29 hlasů
4.	ČSSD	23 hlasů
5.	Sdružení nezávislých kandidátů	8 hlasů
6.	Koalice jižní Morava	6 hlasů
7.	Zelená pro Moravu	3 hlasy
8.-10.	Nezávislí	1 hlas
8.-10.	České hnutí za národní jednotu	1 hlas
8.-10.	Koruna Česká	1 hlas

Počet voličů celkem : 446
Účast : 31,17 %

Důležité informace pro občany o státní správě

Informace, které občan potřebuje, musí poskytnout příslušný obecní úřad. Tyto informace může získat občan, který má přístup k internetu na Portále veřejné správy na adrese <http://portal.gov.cz/wps/portal>. Odtud jsou také přejímány následující články.

Katastr nemovitostí

Výpis z katastru nemovitostí

01. Identifikační kód
 02. Kód životní situace
 03. Pojmenování (název) životní situace
- Výpis z katastru nemovitostí*
04. Předmět žádosti
Katastr nemovitostí České republiky (dále jen KN)

04. Předmět žádosti

Katastr nemovitostí České republiky (dále jen KN) je soubor údajů o nemovitostech v České republice, který zahrnuje jejich soupis a popis a jejich polohové a geometrické určení. Součástí katastru nemovitostí je evidence vlastnických a jiných věcných práv a dalších, zákonem stanovených práv k nemovitostem. KN je veřejný.

05. Kdo je oprávněn v této věci jednat (podat žádost apod.)

Informace z KN budou poskytnuty každému na vyžádání.

06. Jaké jsou podmínky a postup pro řešení životní situace

Splnění všech požadovaných náležitostí.

07. Jakým způsobem můžete zahájit řešení této životní situace

Osobní návštěvou na příslušném katastrálním úřadu nebo zasláním písemné žádosti poštou.

08. Kde, s kým a kdy můžete tuto životní situaci řešit
V případě, že budete žádat o výpis z katastru nemovitostí (dále jen KN), který má charakter veřejné listiny, obraťte se na katastrální úřad příslušný podle místa polohy nemovitosti.

09. Jaké doklady a informace musíte mít s sebou
Žadatel musí znát údaje týkající se dotčené nemovitosti, jako je:

- katastrální území,
- číslo popisné,
- evidenční číslo nemovitosti,
- parcelní číslo,
- popř. IČO a další bližší údaje, pokud jsou známy (číslo listu vlastnictví, jména spoluvlastníků).

10. Jaké jsou potřebné formuláře a kde jsou k dispozici
Předepsané formuláře nejsou stanoveny.

11. Jaké jsou v této životní situaci správní a jiné poplatky a jak je máte uhradit

Výpis z KN bude vydá žadateli po zaplacení 100 Kč nebo kolku v této hodnotě. (Pozn. : do 20 parcel je výše správního poplatku 100 Kč, za každých dalších započatých 20 parcel se platí 100 Kč).

12. Jaké jsou lhůty pro vyřízení

Lhůty pro vyřízení žádosti o poskytnutí údajů z KN nejsou stanoveny. V jednoduchých případech se žádost vyřizuje v úřední den na počkání nebo během tohoto dne. Ve složitějších případech je nutno dojednat lhůtu vyřízení individuálně.

13. Kteří jsou další účastníci (dotčení) postupu

Další účastníci postupu nejsou stanoveni.

14. Jaké další činnosti jsou po vás jako žadateli požadovány

Další činnosti nejsou stanoveny.

15. Můžete využít elektronickou službu

Tuto situaci není možné řešit zasláním žádosti elektronickou poštou.

16. Podle kterého právního předpisu se postupuje

[344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky \(katastrální zákon\)](#)

[Vyhláška 162/2001 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí České republiky](#)

17. Jaké jsou související předpisy

[265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem](#)

18. Jaké jsou opravné prostředky a jak se uplatňují

Případnou stížnost na postup je možno podat na katastrální úřadu nebo na odboru kontroly a dohledu ČÚZK ve smyslu vládní vyhlášky č. 150/1958 Ú. I.

Adresa ČÚZK: Pod sídlištěm 9 Praha 8 PSČ 182 11

19. Jaké sankce mohou být uplatněny v případě nedodržení předepsaných povinností

Sankce nejsou stanoveny.

Návrh na vklad do katastru nemovitostí

01. Identifikační kód

02. Kód životní situace

03. Pojmenování (název) životní situace

Návrh na vklad do katastru nemovitostí

04. Předmět žádosti

Vklad je úkon katastrálního úřadu, který má za následek vznik, změnu nebo zánik práva k nemovitosti. Řízení o povolení vkladu zahájí katastrální úřad na návrh některého z účastníků řízení. Návrhem se rozumí žádost účastníka smlouvy o vklad příslušného práva k nemovitosti.

05. Kdo je oprávněn v této věci jednat (podat žádost apod.)

Fyzická osoba nebo

Právnícká osoba (osoba oprávněná jednat jménem právnické osoby)

Navrhovatelem může být jeden účastník smlouvy (fyzická i právnická osoba) nebo pouze někteří z účastníků smlouvy (jiného právního úkonu), případně všichni účastníci smlouvy. Účastníky řízení jsou účastníci toho právního úkonu, na jehož podkladě má být zapsáno právo do katastru nemovitostí. Může jím být i jiná oprávněná osoba (právní zástupce účastníka ze zákona nebo na základě plné moci).

06. Jaké jsou podmínky a postup pro řešení životní situace

Splnění veškerých požadovaných náležitostí.

07. Jakým způsobem můžete zahájit řešení této životní situace

Podejte návrh na vklad do katastru nemovitostí. Řízení je zahájeno dnem doručení návrhu nebo dnem osobního předání návrhu podatelně příslušného katastrálního úřadu.

08. Na kterém úřadu můžete tuto životní situaci řešit:

[Katastrální úřady](#)

Příslušně podle místa polohy nemovitosti.

09. Kde, s kým a kdy můžete tuto životní situaci řešit

Katastrální úřad (přepážky - podatelna).

10. Jaké doklady a informace musíte mít s sebou

Fyzická osoba musí uvést:

- jméno a příjmení,
- trvalý pobyt,
- rodné číslo.

Právnícká osoba uvede:

- název,
- sídlo,
- identifikační číslo.

Návrh na zahájení řízení musí obsahovat:

- označení katastrálního úřadu, kterému je návrh určen,
- označení účastníků řízení o povolení vkladu do katastru nemovitostí (dále jen KN). (Jméno a příjmení, trvalý pobyt a rodné číslo fyzických osob nebo název, sídlo a identifikační číslo právnických osob),
- označení práv, která mají být zapsána podle návrhu do KN. Práva lze označit buď přímo, tedy jaká práva, ke kterým nemovitostem a ve prospěch kterých osob mají být do KN zapsána, nebo je práva možno označit také odkazem na

příslušnou část smlouvy nebo jiné listiny, na základě které mají být tato práva do KN zapsána, ale vždy tak, aby z návrhu bylo možno zjistit, co se katastrálnímu úřadu navrhuje.

11. Jaké jsou potřebné formuláře a kde jsou k dispozici

Předepsané formuláře nejsou stanoveny.

12. Jaké jsou v této životní situaci správní a jiné poplatky a jak je máte uhradit

Za podání každého návrhu zahájení řízení o povolení vkladu se vybírá správní poplatek (dále jen poplatek) ve výši 500 Kč podle položky č. 104 přílohy k zákonu č. 368/1992, o správních poplatcích, ve znění zákona č. 305/1997 Sb.

Poplatek se hradí kolkovými známkami při podání návrhu na zahájení řízení o povolení vkladu nebo jeho uhrazení je nutno prokázat (poplatek byl zaplacen na zvláštní účet státního rozpočtu příslušného katastrálního úřadu převodem z účtu poplatníka nebo poštovní poukázkou.

Za návrhy na zahájení řízení o povolení vkladu na základě listin, které souvisejí s výstavbou veřejně prospěšné stavby (smluv uzavřených za účelem realizace veřejně prospěšné stavby) pro zneškodňování odpadu, zásobování vodou, odvádění odpadních vod a jejich čištění pro veřejnou dopravu, veřejné školství, veřejnou správu apod., vybere katastrální úřad poplatek v úhrnu nejvýše 5 000 Kč.

Žádáme osoby, které podávají návrh na zahájení řízení o povolení vkladu do katastru nemovitostí a vztahuje se na ně možnost hradit za související návrhy úhrnnou částku do 5 000 Kč, aby na tuto okolnost katastrální úřad při podání návrhu upozornily, a aby s návrhem doložily hodnověrným způsobem, že se na ně vztahuje uvedené zvýhodnění.

13. Jaké jsou lhůty pro vyřízení

Lhůty – úřady Katastrální úřad musí o návrhu na vklad rozhodnout do 30 resp. 60 dnů (§ 49 správního řádu), pro zápis změny do operátu KN je stanovena lhůta 30 dnů po pravomocném rozhodnutí o povolení vkladu.

14. Kteří jsou další účastníci (dotčení) postupu

Účastníky řízení jsou účastníci smlouvy nebo jiného právního úkonu, na jehož základě má být v navrhovaném řízení vloženo právo do katastru nemovitostí.

15. Jaké další činnosti jsou po vás jako žadateli požadovány

Další činnosti nejsou stanoveny.

16. Můžete využít tuto elektronickou službu

Tuto situaci není možné řešit zasláním žádosti elektronickou poštou.

17. Podle kterého právního předpisu se postupuje

[265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem](#), (ustanovení § 2 - 6).

18. Jaké jsou související předpisy

[190/1996 Sb., Provedení zákona o zápisech vlastnických práv k nemovitostem](#)

19. Jaké jsou opravné prostředky a jak se uplatňují

Proti rozhodnutí katastrálního úřadu o zamítnutí vkladu můžete podat opravný prostředek ve lhůtě do 30 dnů od doručení. Pokud katastrální úřad opravnému prostředku sám v plném rozsahu nevyhoví, rozhoduje o podaném opravném prostředku soud. Ve všech vkladech práva do katastru je přípustná žaloba podle páté části občanského soudního řádu ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení rozhodnutí katastrálního úřadu ke krajskému soudu.

20. Jaké sankce mohou být uplatněny v případě nedodržení předepsaných povinností

Jestliže nejsou splněny podmínky vkladu, katastrální úřad návrh zamítne.

Jaké jsou lhůty pro zápis do katastru nemovitostí ?

Katastrální pracoviště zapíše vznik, změnu nebo zánik vlastnického nebo jiného věcného práva vkladem do katastru nemovitostí až na základě pravomocného rozhodnutí katastrálního pracoviště o povolení vkladu. O povolení vkladu musí katastrální pracoviště podle správního řádu rozhodnout do 30 dnů, ve složitějších případech do 60 dnů. Vložit (zapsat) právo, jeho změnu nebo zánik do katastru nemovitostí musí podle § 43 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 190/1996 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon) ve znění zákona č. 89/1996 Sb., do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí o povolení vkladu. Záznam musí katastrální pracoviště provést do 30 dnů po doručení rozhodnutí státního orgánu nebo jiné listiny potvrzující nebo osvědčující právní vztahy [viz § 5 odst. 3 písm.b) katastrálního zákona].

Poznámku musí katastrální pracoviště vyznačit v katastru nemovitostí nebo naopak zrušit do 30 dnů po doručení listiny způsobilé k vyznačení poznámky v katastru nemovitostí. Změny jiných údajů v katastru nemovitostí musí katastrální pracoviště vyznačit v katastru nemovitostí do 60 dnů po doručení listiny, která změnu dokládá nebo na základě které se změna do katastru nemovitostí zapisuje [viz § 43 odst. 2 písm. d) výše uvedené vyhlášky č. 190/1996 Sb.].

Vysvětlení některých pojmů

BPEJ - bonitované půdně ekologické jednotky

Dle § 9 vyhlášky číslo 190/1996 Sb. Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, ve znění pozdějších předpisů, se údaje o BPEJ evidují jako "Podrobnější údaje katastru". Údaje o BPEJ k parcelám se evidují v katastru k parcelám zemědělských pozemků s vyznačenou příslušností k vlastníku. Údaji o BPEJ jsou

pětimístný číselný kód BPEJ a odpovídající výměra dílu parcely podle BPEJ, zasahuje-li jich do parcely více.

SJM - společné jmění manželů

Dle § 143, odst. (1), písm. a) zákona číslo 40/1964 Sb., Občanský zákoník, v platném znění, "Společné jmění manželů" tvoří majetek nabytý některým z manželů nebo jimi oběma společně za trvání manželství, s výjimkou majetku získaného dědictvím nebo darem, majetku nabytého jedním z manželů za majetek náležející do výlučného vlastnictví tohoto manžela, jakož i věcí, které podle své povahy slouží osobní potřebě jen jednoho z manželů a věcí vydaných v rámci předpisů o restituci majetku jednoho z manželů, který měl vydanou věc ve vlastnictví před uzavřením manželství a nebo jemuž byla věc vydána jako právnímu nástupci původního vlastníka (např. zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů).

Druh číslování parcel

Druh číslování parcel rozlišuje stavební a pozemkové parcely; v katastrálním území s jednou číselnou řadou parcel jsou všechny parcely označeny jako pozemkové.

LV - list vlastnictví

List vlastnictví obsahuje skupinu nemovitostí, ke které má vlastník (spoluvlastníci) nebo jiný oprávněný stejný právní vztah typu vlastnictví. *Jiným oprávněným se rozumí osoba oprávněná z práva, které se zapisuje do katastru.*

Parcelní číslo

Parcelní číslo je složené z kmenového čísla a poddělení; součástí parcelního čísla parcely ve zjednodušené evidenci může být i číslo dílu parcely zapsané podle dřívějších předpisů (nově se díly parcel již nevytvářejí). Poznámka: V aplikaci nelze zvolit parcelu s díly.

Typ parcely

KN - parcela katastru nemovitostí
ZE - parcela ve zjednodušené evidenci
Parcela ve zjednodušené evidenci může být původem z evidence nemovitostí, pozemkového katastru nebo z grafického přidělu.

Sociální politika

Peněžité a věcné dávky rodičům nezaopatřených dětí, těhotným ženám a nezaopatřeným dětem

Sociální událost, charakter dávky

Peněžité nebo věcná, nenároková dávka poskytovaná k

uhrazení jednorázových mimořádných výdajů občanů, kteří se ocitli v mimořádně nepříznivých sociálních podmínkách.

Podmínky vzniku nároku

Životní potřeby rodičů s nezaopatřenými dětmi, těhotné ženy nebo nezaopatřených dětí nejsou dostatečně zajištěny příjmy z pracovní činnosti, dávkami nemocenského nebo důchodového pojištění nebo jinými příjmy, a vznikla potřeba úhrady jednorázových mimořádných výdajů.

Rozhodnutí o přiznání dávky. Výše dávky.

Peněžitou dávku lze poskytnout do výše 15 000 Kč.

Věcnou dávku lze poskytnout do výše 8000 Kč, výjimečně do výše 15 000 Kč.

Doba poskytování

Dávka se poskytuje jednorázově.

Místo uplatnění nároku, plátce dávky

Žádost o dávku se podává u pověřeného obecního úřadu, který také dávku vyplácí.

Příspěvek při péči o blízkou nebo jinou osobu (zákon č. 100/1988 Sb.)

Sociální událost, charakter dávky

Peněžité, nároková dávka poskytovaná v případě péče občana o blízkou (popř. jinou) osobu a příjem tohoto občana nedosahuje stanovené hranice.

Podmínky vzniku nároku

Občan osobně, celodenně a řádně pečuje o blízkou osobu, která je:

- a. převážně nebo úplně bezmocná,
- b. starší 80 let a je částečně bezmocná.

Příspěvek náleží též občanu, který pečuje o jinou než blízkou osobu, pokud spolu žijí v domácnosti.

Rodič, prarodič nebo jiný občan, který na základě rozhodnutí příslušného orgánu převzal dítě do péče nahrazující péči rodičů, pečuje osobně, celodenně a řádně o nezletilé dítě starší jednoho roku, které je podle zvláštního předpisu dlouhodobě těžce zdravotně postižené a vyžaduje mimořádnou péči.

Přiznáním příspěvku při péči o blízkou nebo jinou osobu zaniká nárok na poskytování dvou dávek státní sociální podpory, a to rodičovského příspěvku a odměny pěstouna.

Podmínka celodenní péče se považuje za splněnou,

- a. je-li dítě předškolního věku umístěno v jeslích nebo mateřské škole, popřípadě v obdobném zařízení, a to po dobu, která nepřevyšuje čtyři hodiny denně,
- b. je-li dítě umístěno v přípravném stupni pomocné školy či obdobném zařízení, a to po dobu školní výuky a dalších školních činností podporujících komplexní rehabilitaci,
- c. jde-li o dítě plnicí povinnou školní docházkou, a to po dobu školní výuky a dalších školních činností podporujících komplexní rehabilitaci. Za povinnou školní docházkou se považuje též docházka do 10. ročníku speciální základní školy, zvláštní školy nebo pomocné školy,

- d. jde-li o dítě do 18 let věku, které se připravuje na budoucí povolání studiem na střední škole nebo přípravou v učilišti nebo ve speciální škole podle zvláštního zákona, a to po dobu školní výuky a dalších školních činností podporujících komplexní rehabilitaci,
- e. jde-li o dítě do 18 let věku, které je umístěno v zařízení pro děti, které byly osvobozeny od povinné školní docházky, a to po dobu, která nepřevyšuje šest hodin denně,
- f. jde-li o osobu starší 18 let převážně nebo úplně bezmocnou, která navštěvuje odpovídající zařízení, a to po dobu, která nepřevyšuje šest hodin denně,
- g. jde-li o osobu starší 18 let převážně nebo úplně bezmocnou, která se soustavně připravuje na budoucí povolání, a to po dobu výuky a dalších činností podporujících komplexní rehabilitaci,
- h. jde-li o dítě do 18 let věku vyžadující mimořádnou péči nebo o osobu starší 18 let převážně nebo úplně bezmocnou a jsou-li poskytovány služby podporující komplexní rehabilitaci v domácím prostředí, nejvýše však v rozsahu šesti hodin denně.

Podmínka celodenní péče se též považuje za splněnou,

- a. jestliže občan pečující o blízkou nebo jinou osobu zabezpečil péči o tuto osobu jinou zletilou osobou v době vyřizování nezbytných osobních záležitostí, či vykonávání výdělečné činnosti

Pobírání příspěvku nebrání omezená výdělečná činnost. Příspěvek náleží, pokud čistý příjem z výdělečné činnosti byl nižší než 1,5násobek částky životního minima na výživu a ostatní základní osobní potřeby.

Výše dávek

Výše příspěvku je dána pevnou částkou, a to 1,6násobkem částky životního minima potřebné k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb pečuje-li o jednu osobu (3 712 Kč) a 2,75násobkem této částky, pečuje-li o dvě nebo více osob (6 380 Kč).

Doba poskytování

Dávka se poskytuje opakovaně měsíčně po dobu splňování podmínek nároku.

Dávka nenáleží po dobu pobytu oprávněného v cizině.

Místo uplatnění nároku, plátce dávek

Žádost o dávku se podává u pověřeného obecního úřadu, který také dávku vyplácí.

Vdovský důchod

Vdova má nárok na vdovský důchod po manželovi, který byl poživitelem důchodu nebo ke dni smrti splnil podmínku potřebné doby pojištění pro vznik nároku na plný invalidní nebo podmínky nároku na starobní důchod, anebo zemřel následkem pracovního úrazu.

Vdovský důchod náleží 1 rok po úmrtí manžela. Poté náleží, jestliže vdova

- c. pečuje o nezaopatřené dítě,
- d. pečuje o nezletilé, dlouhodobě těžce zdravotně postižené dítě, vyžadující mimořádnou péči,

nebo o zletilé dítě, které je převážně nebo úplně bezmocné,

- e. pečuje o převážně nebo úplně bezmocného svého rodiče nebo rodiče manžela, který s ní žije v domácnosti, nebo o takového rodiče, který je částečně bezmocný a starší 80 let,
- f. je plně invalidní, nebo dosáhla věku 55 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk nižší.

Nárok na vdovský důchod vznikne znovu, splní-li se některá z těchto podmínek do pěti roků od zániku dřívějšího nároku na vdovský důchod.

Dítětem se rozumí dítě, které má po zemřelém nárok na sirotčí důchod, a dítě, které bylo v rodině zemřelého vychovááno, jde-li o vlastní (osvojené) dítě vdovy nebo dítě, které bylo alespoň jedním z nich převzato do dne smrti manžela do trvalé péče nahrazující péči rodičů.

Nárok na vdovský důchod zaniká uzavřením nového manželství. V takovém případě náleží vdově jednorázově částka ve výši 12 měsíčních splátek vdovského důchodu, na který měla nárok ke dni zániku nároku.

Výše důchodu

- výše základní výměry vdovského důchodu činí 1310 Kč měsíčně,
- výše procentní výměry činí 50 % procentní výměry starobního nebo plného invalidního důchodu, na který měl nebo by měl nárok zemřelý ke dni smrti, nebo 50 % výměry částečného invalidního důchodu zemřelého poživitele takového důchodu, který ke dni smrti nesplňoval podmínky nároku na plný invalidní nebo starobní důchod.

Je-li vdova ke dni vzniku nároku na vdovský důchod poživatelkou vlastního důchodu, např. starobního nebo plného invalidního, postupuje se podle ustanovení zákona o souběhu důchodů:

- vyšší důchod náleží v plné výši (tj. základní výměra a procentní výměra),
- z nižšího důchodu náleží pouze polovina procentní výměry (základní výměra nenáleží).

Stejný je postup i v případech, kdy k již vyplácenému vdovskému důchodu je později přiznán starobní, plný invalidní nebo částečný invalidní důchod vdovy. Minimální výše důchodu není stanovena. Není však stanovena ani maximální výměra vdovského důchodu nebo souběhu důchodů.

Vdovecký důchod

Vdovec má nárok na vdovecký důchod po manželce, která byla poživatelkou důchodu nebo ke dni smrti splnila podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní nebo podmínky nároku na starobní důchod.

Vdovecký důchod náleží 1 rok od smrti manželky. Poté náleží, jestliže vdovec

- i. pečuje o nezaopatřené dítě,
- j. pečuje o nezletilé, dlouhodobě těžce zdravotně postižené dítě, vyžadující mimořádnou péči,

nebo o zletilé dítě, které je převážně nebo úplně bezmocné,

- k. pečuje o převážně nebo úplně bezmocného svého rodiče nebo rodiče zemřelé manželky, který s ním žije v domácnosti, nebo o takového rodiče, který je částečně bezmocný a starší 80 let,
- l. je plně invalidní, nebo dosáhl věku 58 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk nižší.

Nárok na vdovecký důchod vznikne znovu, splní-li se některá z těchto podmínek do pěti roků od předchozího zániku nároku na vdovecký důchod.

Dítětem se rozumí dítě, které má po zemřelé nárok na sirotčí důchod, a dítě, které bylo v rodině zemřelé vychovááno, jde-li o vlastní (osvojené) dítě vdovce nebo dítě, které bylo alespoň jedním z nich převzato do dne smrti manželky do trvalé péče nahrazující péči rodičů.

Nárok na vdovecký důchod zaniká uzavřením nového manželství. V takovém případě náleží vdovci jednorázově částka ve výši 12 měsíčních splátek vdoveckého důchodu, na který měl nárok ke dni zániku nároku.

Výše důchodu

- výše základní výměry vdoveckého důchodu činí 1310 Kč měsíčně
- výše procentní výměry vdoveckého důchodu činí 50 % procentní výměry starobního nebo plného invalidního důchodu, na který měla nebo by měla nárok ke dni smrti zemřelá manželka, nebo 50 % procentní výměry částečného invalidního důchodu poživatelky takového důchodu, která ke dni smrti nesplňovala podmínku potřebné doby pro vznik nároku na plný invalidní nebo podmínky nároku na starobní důchod.

Je-li vdovec ke dni vzniku nároku na vdovecký důchod poživatелеm jiného důchodu, např. starobního nebo plného invalidního, postupuje se podle ustanovení zákona o souběhu důchodů:

vyšší důchod náleží v plné výši (tj. základní výměra a procentní výměra), z nižšího důchodu náleží pouze polovina procentní výměry (základní výměra nenáleží). Minimální výše vdoveckého důchodu není stanovena. Není však stanovena ani maximální výměra vdoveckého důchodu nebo souběhu důchodů.

Sirotčí důchod

Na sirotčí důchod má nárok nezaopatřené dítě, zemřel-li rodič (osvojitel) dítěte nebo osoba, která převzala dítě do péče nahrazující péči rodičů a dítě na ni bylo v době její smrti převážně odkázáno výživou, kterou nemohli ze závažných důvodů zajistit jeho rodiče.

Podmínka - zemřelí byli poživateli starobního, plného invalidního nebo částečného invalidního důchodu nebo ke dni smrti splnili podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod nebo podmínky pro

nárok na starobní důchod anebo zemřeli následkem pracovního úrazu.

Při splnění podmínek má oboustranně osiřelé dítě nárok na sirotčí důchod po každém z rodičů.

Nárok na sirotčí důchod nevzniká po pěstounovi nebo po jeho manželovi.

Nárok na sirotčí důchod zaniká osvojením. Pokud oboustranně osiřelé dítě osvojí jen jedna osoba, zaniká nárok na sirotčí důchod po tom z rodičů, kterého osvojitel nahradil. Dojde-li ke zrušení osvojení, vznikne nárok na sirotčí důchod znovu, a to ve výši, v jaké by byl náležel, kdyby byl vyplácen ke dni zrušení osvojení.

Výše důchodu

- výše základní výměry sirotčího důchodu činí 1310 Kč měsíčně,
- výše procentní výměry sirotčího důchodu činí 40 % procentní výměry starobního nebo plného invalidního důchodu, na který měl nebo by měl zemřelý nárok v době smrti, nebo 40 % procentní výměry částečného invalidního důchodu poživatele tohoto důchodu, který ke dni smrti nesplňoval podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod nebo podmínky nároku na starobní důchod.

Výše základní výměry sirotčího důchodu oboustranně osiřelého dítěte činí příslušnou jednotnou částku (tj. 1310 Kč měsíčně), výše procentní výměry činí 40 % procentní výměry důchodu otce a 40 % procentní výměry důchodu matky.

Vysvětlení

Za nezaopatřené dítě se pro trvání nároku na sirotčí důchod považuje dítě do skončení povinné školní docházky a poté, nejdéle však do 26. roku věku, jestliže

- b. se soustavně připravuje na budoucí povolání,
- c. se nemůže připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, nebo z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

Po skončení povinné školní docházky se do 18 let věku považuje za nezaopatřené také dítě, které je vedeno v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání a nemá nárok na hmotné zabezpečení (to neplatí, pokud není nárok na hmotné zabezpečení z důvodu "nespolupráce" s Úřadem práce).

Podávání žádosti o dávky důchodového pojištění

Žádosti o dávky důchodového pojištění sepsují s občany buď organizace nebo okresní správa sociálního zabezpečení, a to na předepsaných tiskopisech. Žádost o dávku důchodového pojištění podávají:

- pozůstalí po pracujících na místě, které by bylo příslušné sepsat jejich žádost o důchod (viz starobní nebo invalidní důchod),
- pozůstalí po nepracujících důchodcích u okresní správy sociálního zabezpečení.

PŘÍSPĚVKY POLEMIKA

Má-li pozůstalý po občanu trvalý pobyt v jiném okrese, než ve kterém je sídlo organizace, u níž byl občan zaměstnán, může být žádost podána u okresní správy sociálního zabezpečení příslušné podle místa trvalého pobytu.

Za občany, kteří vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nemohou sami podat žádost o důchod, mohou s jejich souhlasem a na základě potvrzení lékaře o zdravotním stavu podat žádost jejich rodinní příslušníci. Za tyto občany, kteří nemají rodinné příslušníky, může žádost podat jiný občan, a to na základě plné moci.

Žádost o důchod, na který vznikl nárok během výkonu trestu odnětí svobody nebo vazby, podává občan prostřednictvím věznice.

Příslušná organizace, popř. okresní správa sociálního zabezpečení, nesmí sepsání žádosti odmítnout. Organizace předkládá žádost o důchod do 8 dnů ode dne sepsání okresní správě sociálního zabezpečení příslušné podle místa trvalého pobytu žadatele.

Dokladování žádostí o dávky důchodového pojištění

Při uplatnění žádosti o vdovský (vdovecký) důchod po aktivním pracovníkovi je nutné kromě dokladů o zemřelém shodných s doklady předkládanými při žádosti o starobní důchod ještě předložit oddací list, příp. výpis z matriky oddaných a úmrtní list manžela. Při uplatnění žádosti o tyto důchody po důchodci je třeba předložit oddací list (výpis z matriky oddaných) a úmrtní list manžela.

Při uplatňování žádosti o sirotčí důchod je třeba vždy připojit

- úmrtní list rodiče,
- rodné listy dětí,
- u osvojených dětí rozhodnutí soudu,
- u dětí převzatých žadatelem do péče nahrazující péči rodičů doklad o svěření do péče,
- u dětí převzatých do pěstounské péče příslušný doklad prokazující pěstounskou péči,
- jde-li o žádost pro děti, které skončily povinnou školní docházkou, potvrzení o přípravě na budoucí povolání, příp. další doklady prokazující nezaopatřenost dítěte.

Tak lze také utvářet veřejné mínění

Život v obci je takový, jaký si ho občané budou vytvářet především sami. Rozhodně není jednotvárný, jak by mohl někdo namítnout. A pokud tak někomu připadá, je také na něm, aby se zamyslel, co proti tomu udělal. Tedy ne řečmi, ale konkrétní aktivitou či nabídkou na převzetí odpovědnosti. Nebo také pomoci uskutečnit všeobecně prospěšnou věc, která by trochu více rozhýbala, byť třeba jen na určitou chvíli, poklidný život v obci a kromě vzpomínek na hezké chvíle či setkání zavdala také další podnět k přemýšlení. Zastupitelstvo obce si uvědomuje, že nejen budováním se utváří život v obci, ale také kulturními a společenskými aktivitami, které jsou také jedněmi z nejdůležitějších kritérií při posuzování v soutěži vesnice roku. Proto se také rozhodlo znovu obnovit tradici Setkávání rodáků, kde kromě setkání s milými a blízkými lidmi, přáteli i významnými osobnostmi, chce ukázat, že obec nejen žije a rozvíjí se, ale také jak žije, jaké má problémy a třeba získat rady i pomoc pro svůj rozvoj. Je to však nejen nápad zastupitelstva, ale také reakce na podněty od řady občanů, kteří mají v paměti poslední úspěšný průběh této akce.

Zastupitelstvo proto pověřilo starostu obce, aby se pokusil ustavit Výbor pro přípravu sjezdu rodáků, který by se měl konat 1.-3.července 2005. Byla proto vypracována pozvánka, která byla zaslána především těm, kteří jsou představiteli jednotlivých organizací, složek či jednotlivců, kteří svou aktivitou by mohli přispět ke směřování akce, její náplni tak, aby mohli nejen prezentovat svoji organizaci svoje návrhy a představy, ale také život v celé své šíři, nejen z pohledu hlavního organizátora a především finančního zajišťovatele, t.j. samosprávy. Ve většině případů pozvaných to bylo přijato s radostí a vstřícností, dokonce s povděkem, že na ně „radnice“ nezapomněla. Zvláště proto, že to bylo první setkání, na kterém se mohli jednotliví zástupci vyjádřit, zda se chtějí zúčastnit a podílet na přípravě, popřípadě navrhnout přizvání dalších a tak spolurozhodovat nejen o náplni, ale také o finančních tocích z obecní pokladny pro tuto akci. Z těch, kdo se zúčastnili, neodmítl nikdo a všichni odcházeli s obecně

přijatým závěrem, že za měsíc se setkají znovu, kde již budou projednávány konkrétní návrhy a představy či zastoupení, které si do té doby promyslí.

OBEC KOBEŘICE U BRNA
Dolní 54, PSČ 684 01
IČO: 00368717

Vypadalo to, že je všechno v naprostém pořádku a že těch několik, kteří se nemohli zúčastnit, mělo závažné důvody, které však nespočívaly v odmítnutí uvedené aktivity. Svědčily proto i následné pozitivní reakce mnohých občanů i rodáků. Jenže ejhle! Vedle toho se také objevila informace o tom, že „radnice si předvolává jako za komunistů“, což samozřejmě vytváří trochu jiný obraz, který nezasvěceným nezní příliš lichotivě pro zástupce samosprávy a staví je do role „diktátorů“. Je to závažné proto, že tato informace byla rozšiřována z neznámých důvodů již dříve na jinou pozvánku, tentokrát pro mladé, s nimiž jsme se chtěli poradit o jejich představách o životě v obci a o tom, v čem by mohli sami pomoci a v čem by jim mohla pomoci radnice, aby se předešlo stížnostem od občanů na nepořádek a hluk v čekárně a na veřejných místech. Proto jsme se rozhodli tentokrát celý text pozvánky zveřejnit, aby si i nezasvěcení mohli udělat vlastní úsudek o „diktování“ z radnice. Prosim také, abyste si své mínění, ať už je jakékoliv, nenechali pro sebe a sdělili je třeba písemnou formou. Aby v případě výhrad k chování radnice, konkrétně starosty, mohla být přijata opatření, popřípadě, aby byl učiněn podnět k projednání zastupitelstvem.

Slabotinský

Věc: **Pozvánka**

Na základě usnesení zastupitelstva obce Koberžice u Brna, kterým bylo schváleno uspořádání IV.sjezdu rodáků v roce 2005 (1.-3.7.2005), a na základě jeho pověření si dovoluji Vás pozvat na ustavující jednání komise pro přípravu Sjezdu v **pondělí 4.10.2004 v 17:00 hodin** v zasedací místnosti obecního úřadu.

Věřím, spolu se zastupitelstvem, že toto pozvání neodmítnete a svou účastí a podněty přispějete k řádné přípravě a průběhu Sjezdu rodáků.

Děkuji Vám za pochopení a těším se na setkání.

S pozdravem,

Koberžice u Brna, dne 29.09.2004

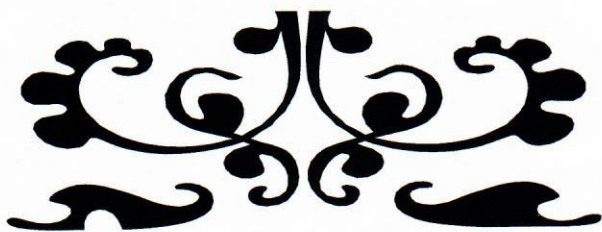
Ing. Jiří Slabotinský, CSc.
starosta obce

Složení komise:

Jiří Slabotinský; Milan Piták; Stanislav Sedlák, ml.;
Broňa Hradilová; Helena Minksová; Ivan Musil; Dana Horká (ředitelka ZŠ); Martin Urban (TJ Sokol); Bedřich Svoboda (ČZS); Lenka Havránková; Luboš Javůrek;
Jaroslav Baják; Kamila Plšková.

Realita realit

Zastupitelstvo obce se snaží udělat co nejvíce akcí, které by prospěly občanům. Jsou uskutečňovány také z jejich podnětů. Většinu aktivit lze mnohdy uskutečnit po zajištění finančních prostředků a po výběru nejvýhodnějšího dodavatele. Někdy je to vázáno termínově, což při protahování odmítnutou organizací může také vést k tomu, že akci nebude možno uskutečnit, protože finanční prostředky budou nedostačující. Může dojít k tomu, že např. při úpravě vozovky, která z minulosti vedla částečně po soukromých pozemcích, aniž by si toho někdo všiml nebo se nad tím pozastavoval, dojde k neúmyslnému částečnému narušení pozemku.

Tak se také stalo při opravě vozovky na hřišti, kdy vedle úpravy povrchu byla také pokládána kanalizace, která asi ve vzdálenosti 50 cm zasáhla pod soukromý pozemek. Je to samozřejmě chyba, za kterou se obec ústy starosty omluvila, a když omluva a záruka na zřízení věcného břemene či odkoupení pozemku nebyla přijata, nechala položené potrubí vytáhnout, kanalizaci ukončit před pozemkem a výkop zasypat. Ostatními vlastníky pozemků bylo asfaltování a položení kanalizace přijato s povděkem, i když v dané časové tísní ani s nimi nebylo možno také projednat trasu vedení předem. Kvitovali s uznáním, že se zlepšil přístup k jejich pozemkům a pozemky, které s obtížemi udržují v přijatelném stavu a k nimž takto na náklady obce vedou další sítě, včetně kanalizace, se ještě více zhodnotí. Aniž by pro to museli něco udělat na vlastní náklad. Takto uvažovalo i zastupitelstvo a věřilo v pochopení, že nebylo úmyslem škodit, leč prospět. Nestalo se tak a na starostu byla podána stížnost, která se ocitla až na Krajském úřadě. Na to samozřejmě má každý občan a vlastník právo, zvláště pokud má oprávněné důvody a vznikla mu opravdová a významná škoda na majetku a na cti. A také když sám dodržuje a uznává práva druhých. Byl takto vytvořen dojem, že došlo k znehodnocení pozemku, které může mít nenahraditelné následky. Žel spíše došlo ke „zprznění“ komunikace, což je zřejmé každému.

Jaké však bylo překvapení, které si může každý prohlédnout na webových stránkách Sreality.cz – Detail nemovitosti, které si dovoluujeme přetisknout. Zvláště si všimněte co se nachází na hranici pozemku, co k němu vede a také znehodnocení v ceně. A porovnejte to s jinými nabídkami ve stejné lokalitě. No, nejsou to arogantní darebáci na radnici?

Obecní úřad

Sreality.cz - Detail nemovitosti

Stránka 6. z 6.

Detail nemovitosti - Pozemky

STAVEBNÍ PARCELA 5796 m² Kobeřice

Prodej: 3 477 600 Kč za nemovitost (600 Kč/m², šíře 50 m)
Kobeřice u Brna

Pozemek o výměře 5796 m² v pěkném prostředí, 50 m od lesa. Šíře je 50 m. Po dohodě s majiteli je možné odkoupit menší výměru - cca 1/4.

IS: na hranici pozemku je splašková a dešťová kanalizace, obecní vodovod, elektřina 220/380 V, plyn. Příjezd ze 2 stran po polní a asfaltové komunikaci. Cena je uvedena bez provize RK. Naši kompletní nabídku, kterou několikrát denně aktualizujeme, najdete na www.dvl.cz Při komunikaci s naší RK prosím uvádějte toto naše číslo zakázky: O0875-023002

[Skrýt >](#)

Stav nabídky: **Aktivní**
Číslo zakázky: **201106552**
Datum poslední změny: **5.8. 2004**
Datum vložení inzerátu: **29.6. 2004**

Celková plocha

0

Druh pozemku

zahrada

Umístění nemovitosti

klidná část obce

Financuj bydlení

Prodejce:

DVL, s.r.o.
Lidická 22, Brno, 60200
www.dvl.cz
Tel.: 545213311 Po-Pá 9,00
GSM.: 602501388 Po-Pá 9,00
info@dvl.cz

http://www.sreality.cz/advert_detail.php?id=201106552

PAROHÁČI VŠECH ZEMÍ SPOJTE SE!

Toto je heslo setkání parohatých měst, jehož nápad se zrodil v Semilech a spolu s polskou Jelení Gorou a německým Hirschfelde tomu pod záštitou fondů s Evropského společenství dali mezinárodní punc. Ukázalo se, že nápad to byl dobrý, neboť z České republiky na tuto výzvu zareagovalo na téměř 50 měst a obcí. Princip byl jednoduchý – účastnit se může každý, kdo má ve znaku jelena nebo paroží. Tuto ozdobu, díky patronu kostela svatému Jiljí, mají i Kobernice u Brna a tak byly rovněž mezi vyvolenými. To, že jsme jenom obec, jako většina zúčastněných, nesmí klamat, protože název Setkání parohatých měst je názvem pracovním, pod kterým to sponzoruje příslušný evropský fond. Organizace se ujalo město Semily, v němž se zrodil nápad v hlavě vedoucího kulturního a školského odboru pana Kubíka, a my byli přítom. Pojmeme my se rozumí zástupci obce z řad zastupitelstva a obecního úřadu (starosta Jiří Slabotinský, místostarosta Milan Piták, člen zastupitelstva a předseda kulturní komise Stanislav Sedlák a pracovník obecního úřadu Jiří Hrbek), kteří se uvolili toto reprezentační setkání absolvovat. Ač počtem obyvatelstva jedna z nejmenších obcí, neztratili jsme se. Z Kobernic byly mnohé záběry v promítaném sestřihu, v Kobernicích se natáčel jeden z videošotů a dva žáci z koberské základní školy, Novák a Krestová, dostali ocenění za obrázky jelenů, kterými se škola v hojném počtu také prezentovala a mezi ostatními školami se neztratila. A už vůbec jsme se neztratili v slavnostním průvodu, v němž tabulka s názvem obce vysoko přečnívala ostatní tabulky díky postavě místostarosty a jeho silného hlasu, který nepřehlušilo ani organizované skandování skautů, si povšimli i samotní pořadatelé a využívali je při komentování průvodu. Konečně, se všemi hlavními organizátory, jsme se poznali osobně a Standa Sedlák rozšířil svou sbírku známostí i o Jakuba Bažanta, komentátora sportovní redakce České televize, jehož podpis si nechal také zvěčnit na vizitku čestného hosta.

Třeba uvést, že se zde všichni cítili velice dobře. Díky „stejnému postižení“ se nikdo z nás nestyděl za svoji ozdobu, spíše naopak nás to všechny spojovalo. Dokonce tak, že Rovensko pod Troskami, které má ve znaku pouze laň se vehementně do tohoto spolku vnutilo s odůvodněním, že bez laní bychom ani ty parohy

mít nemohli. Na rozdíl od běžných občanů jsme se spíše dívali na to, kdo je má větší a krásněji vyvedené. A když nám k tomu například vyhrávala dívčí cimbálová muzika z Hutiska-Solance či věštila kyprá pramáti všech parohatých a na talíři voněl jelení guláš, pak nebyl důvod se nespojovat a nehledat cesty k utužení takového spolku. To se bude konat za dva roky a tentokrát to bude v obci, která má jelena nejen ve znaku, ale i v názvu, v Horním Jelení. A abychom se i tady neztratili, máme už představy, jak se zviditelnit ještě výrazněji – nejen slovy, ale i folklórem a produkty. Zjistili jsme, že i ony vedle piva paroháčům chutnají.

Jiří Slabotinský, starosta

Svod psů

Dne 1.5.2004 bylo první setkání pejskařů a přátel pejsků všech ras. Toto setkání se konalo v Kobernicích u Brna na tréninkovém hřišti u lesa nahoře u kabin v 10.00 hodin dopoledne. Toto setkání bylo velmi zajímavé. Nejprve byl každý přivítán osobně p. Petrem Oslíkem. Poté šel každý účastník sepsat iniciály psa i majitele, kterému byla připnuta stužka s nápisem „Svod psů 2004“. Sešlo se nás tam asi 21 majitelů se psy. Následoval pochod se čtyřnohými miláčky v kruhu a mezi panely. K závěrečnému seskupení promluvil pan Oslík. Poděkoval všem za účast a nabídl chutné občerstvení z udírny, kterou obsluhovali pánové Kočovský a Krahula. K zakoupení bylo i točené pivo a limonády.

Sešlo se zde opravdu hodně pejsků různých ras, malí, velcí, lovečtí, či obranáři i voříšci. Bylo to pěkné zpříjemnění květnového svátku.

Piták Milan

Moc hospody

Stávají se divné věci. A obecně je známo, že chceš-li něco zařídit fuškou, najdeš pochopení v hospodě vždycky. Koberské pohostinské zařízení jde však ještě dále. Jeden z majitelů nemovitosti, provozující zájmově hospodářskou činnost, nebydlel zrovna na nejvhodnějším místě pro uskladnění a parkování potřebných strojů. Terén obtížně přístupný úzkou obecní cestou a ve svahu. Vyřešil to po svém.

Vykopal hluboký zářez do svého pozemku v těsném sousedství zahrady jiného vlastníka, ohradil to betonovými deskami zapřenými kovovými tyčemi a zaparkoval. Vykopanou hlinu vyvážel neznámo kam. A když se na to

náhodou přišlo a byl upozorněn, že je třeba danou skutečnost alespoň oznámit na obci, aby vše proběhlo v souladu se zákonem a příslušnou vyhláškou a předešel pozdějším stížnostem, tak svou odpověď jen potvrdil, že na obci je ještě vyšší instituce než samospráva a pověřený úřad: *“Chlapi v hospodě říkali, že pro kopání hlíny to není potřeba.”*

red

Reportáž ze Semil

Ve dnech 28.-30. května 2004 jsme navštívili město Semily, kde se uskutečnilo první setkání zástupců měst a obcí, které mají jelena nebo paroží ve znaku. Celé setkání probíhalo pod heslem „Paroháči všech zemí, spojte se!“. Po příjezdu jsme byli na městském úřadě přivítáni organizátory akce a starostou města Semily, seznámili jsme se s programem, provedli prezenci a šli se ubytovat. Na 16 hodin byl naplánován autobusový výlet na nedalekou horu Kozákov. Bohužel nevlídné počasí nás od výletu odradilo. Návštěvu tohoto vrchu jsme absolvovali až druhý den, kdy svítilo sluníčko a vychutnali jsme si nádherný rozhled na Krkonoše, Jizerské hory, přes Český ráj s hradem Trosky až k hoře Říp. V pátek v podvečer jsme se přemístili do kulturního domu, kde nás čekal Parohatý galavečer. Pořadem nás provázel Vladimír Kubík ze Semil společně se sportovním komentátorem Jakubem Bažantem. Díky živému obrazu Podkrkonošské a pojizerské společnosti přátel Jára Cimrmana jsme se dozvěděli, jak Semily ke

svému jménu přišly; vyslechli jsme několik skladeb v podání KSOKRM (Komorního symfonického orchestru Krkonošského metra) a sboru Krkonošských hajných, s africkými písněmi vystoupil dětský pěvecký sbor Carmina z Rychnova nad Kněžnou. Následovala prezentace všech zúčastněných obcí. Mezinárodní rozměr celé akci dodala účast zástupců polské Jelení Hory a německého Hirschfelde. Zvolili jsme Parohatý parlament, který se usnesl na tom, že se parohatá města budou scházet vždy jednou za dva roky. Pro rok 2006 se organizace akce ujala obec Horní Jelení. Kulturní program dále pokračoval vystoupením dívčí cimbálové muziky Světlina z Hutiska-Solance. Starosta města Semily pak uvítal vzácného hosta – paní Věru Plívovou-Šimkovou, která je známou režisérkou zejména dětských filmů (Páni kluci, Přijela k nám pouť, Krakonoš a lyžníci a další) a udělil jí čestné občanství. Po skončení Parohatého galavečera vyvrcholil program v kulturním domě Parohatou veselící, ale představitelé obcí a měst se přesunuli na semilskou radnici. Zde bylo slavnostně spuštěno nasvícení radnice, které pomocí dálkového ovládání zapnul semilský starosta z balkonu, z něhož v r.1922 promluvil T.G.Masaryk. Po milém pohoštění jsme šli spát.

Probudili jsme se do mlhavého rána, které však v podhůří předznamenává krásný den. Skutečně se za chvíli mlha rozplynula a bohatý program pokračoval ve městě zalitým sluncem. Ve státním okresním archivu v Semilech byla zahájena výstava „Parohatá města“, kde každá obec, která se

k akci přihlásila, měla svůj prezentační panel. Od archivu se pak vydal Parohatý průvod přes celé město. V čele průvodu šli dva živí sobi, následoval traktorem vezený velký drátěný jelen, dechová hudba, mažoretky, junáci a skauti s názvy všech parohatých obcí, zástupci měst a obcí, děti s malými papírovými parůžky, průvod uzavíral maskovaný parohatý velorex a dvě prapodivná jízdní kola. Zkrátka vše bylo ve znamení jelenů a paroží. Tato pestrá společnost dokráčela k semilskému zámku, kde celý den probíhal kulturní program. Na pódiu se střídaly kapely a soubory od národopisných a divadelních, přes folkové a trampské až po rockové. V parku probíhal doprovodný program pro děti nazvaný „Smolíčkova kouzelná zahrada“. Zde měly děti možnost si zkusit své dovednosti v různých hrách a soutěžích, výtvarných dílnách, pobavit se s loutkovým divadlem, projet se na lodičce po Jizeře. V muzeu byla instalována výstava dětských výtvarných prací s tématem „Jelen mého města“ a ve 14 hodin byly vyhlášeny výsledky výtvarné soutěže na toto téma. Zúčastnili se jí i žáci naší školy a také se jim dostalo ocenění (Martin.Novák a Kateřina Krestová). Po setmění nám divadlo BOM-BAZ z polské Jelení Hory sehrálo na prostranství před

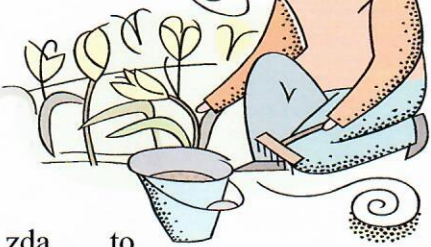
zámkem úžasné pantomimické představení a celé setkání „paroháčů“ zakončil před půlnocí překrásný ohňostroj.

Po přenocování jsme se vydali na cestu do našich domovů na Moravě. Všem pořadatelům patří velký dík za tyto krásné dny a mají náš obdiv za to, jak dobře tuto nelehkou akci organizačně zvládli. Pro následovníky parohatých setkání nasadili laťku velmi vysoko a ještě jednou jim děkujeme.

místostarosta
Milan Piták

KONÍČKY...?

V dnešní době má každý z nás různé zájmy a koníčky. Člověk přijde ze zaměstnání a hledí dělat, co je mu vlastní: někdo jde sportovat, nebo jiný sedí u televize počítače, další jde spát a někdo si vezme motyku a jde do svého políčka pěstovat zeleninu či ovoce. Je jedno, zda to dělá z důvodu

obživy rodiny nebo zábavy a pro vyčištění si hlavy po denním pracovním náporu jako odpočinek, pokud svítí sluníčko, cvrlikají ptáčekové a fouká jižní vánek. To vše se děje ve zcela normálních všedních dnech vlastně už od podzimního poorání, kdy zasázíme česnek, přes únor, kdy si chystáme hlínu na semínka do hrnečků pro vypěstování paprik, rajčat a jiných rostlinek; potom v prvních jarních dnech sejeme mrkev, petržel, hrách, sázíme cibuli a tak až do podzimní sklizně celý rok kopeme, plejeme, jednotíme, hnojíme, postříkujeme. Zkrátka máte pořad co dělat, pokud chcete po uplynutí vegetační doby něco domů či do sklípku na zimu dát. Ale ejhle – řeknete si, že tento týden se dá některá odrůda sklídit, přijedete na pole s bedýnkami, s nádobami a podobnými věcmi a na políčku již není co sklízet, protože tu byl někdo potřebnější a hlavně rychlejší než vy. Nechtějte ani v tu chvíli majitele vidět a vědět, co se mu v hlavě děje za myšlenkové pochody. A pak je smutné vidět, jak z toho někteří mají škodolibou radost. Ovšem jen do chvíle, než se to začne týkat i jich.

Pravdou je, že zloděj krade do té doby, než ho někdo chytí. Nevím však, co v takové chvíli může majitel udělat jiného, než zloděje fyzicky napadnout – co ale potom, když zákony více chrání darebáky

než lidi poškozené? Co naplat, když si spočítáte, kolik asi mohla stát ukradená úroda. V tu chvíli si člověk nutně musí položit otázku: Má vůbec cenu svůj pozemek obdělávat a nebo si jít raději lehnout? Už tak je to špatné, když sečtete náklady od poorání, hnojení, nákup semen a sazenic, nemluvě o fyzické práci a času. Ten, kdo v dnešní době hospodaří na svém pozemku, jistě to nedělá proto, aby zbohatl, ale proto, že je to pro něj koníčkem.

Dotyčný zloděj má asi z lupu dobrý pocit nebo si tím řeší svou finanční situaci. Je pravda, že se od nepaměti zcizovalo a zcizovat se bude dál, ale do kdy, kdy nastane v tomto státě nějaký obrat k lepšímu?! Asi až budeme chtít mít pevné, tvrdé a jasné zákony, ze kterých se nedá jen tak lehce vykličkovat. To je ale jen psaní o malých věcech, on ten malý zlodějíček si asi říká: Kradou všude v celém státě, auty počínaje až po lehké topné oleje, tak co bych taky nekrad! K zamyšlení by nás mělo nutit i to, že tito lidé jsou viděni, ale nikdo nic na ně neřekne, protože nechce být vláčen po policii a vyšetřovačkách.

Takže co naplat, až začnou první jarní dny, vezmeme pracovní nářadí a opět půjdeme na svoji nemovitost a budeme kopat a pracovat, poslouchat cvrlikání ptáčků, hrát se na sluníčku a budeme čekat, jestli nám úrodu znovu někdo neukradne...

Milan Piták

Konečně rozluštěno! Záhadná nemoc pojmenována: MORIBUNDUS LENORUM

Mnozí ze čtenářů si jistě vzpomenou na pohádku Dařbuján a Pandrhola, v níž se chudému Pandrholovi, kterého hrál Jiří Sovák, dostalo takového pardonu od Smrtáka, že se stal zázračným lékařem, který vyléčil každého. Když onemocněl bohatý Dařbuján (Rudolf Hrušínský), povolali ho také, ale až potom, co se u jeho postele sešlo lékařské konsilium, které po dlouhém přemítání objevilo pro Dařbujánovu nemoc název „m.m.moribundus“. Byl to pohádkový příběh, avšak málokdo ví, že taková nemoc opravdu existuje. Samozřejmě se neříká tím koktavým způsobem, ale má svůj skutečný latinský název: Moribundus lenorum. Byla pojmenována teprve nedávno, docela náhodně v Kobeřicích, když postižený vylíčil své nevléčitelné potíže. Ukázalo se, že taková nemoc tady byla již podstatně dříve,

nicméně byla zaměňována za jarní únavu, chřipku nebo třeba Lymeskou boreliózu. Jejím prvotním příznakem je totiž veliká únava při jakékoliv zmínce nebo pohledu na práci. Objeví se velká bolest v horních končetinách, někdy až nesnesitelná, ruce ztuhnou a podivně se zkrouťí dozadu, podobně, jako tuleňovi ploutve. Bolest okamžitě pomíjí, pokud se nablízku objeví nápoj s výtažkem z chmele. Nutkání k proplachování ledvinových pánviček je také závažným průvodním jevem. Někdy bývá situace dokonce tak závažná, že podávání chmelové tekutiny a její následné vypouštění zabere celý den. Což postiženého nesmírně trápí, protože se jednak díky nemožnosti pracovat dostává do finančních problémů a okolí se mu začíná vyhýbat, jednak ho fyzicky silně namáhá neustálé rozepínání a zapínání knoflíků či zipu „u kohoutku“. Ten díky častému namáhání má po čase opotřeбенé těsnění, takže ukapává. V lidové mluvě se to nazývá ucvrkávání. Končí to zpravidla návratem do věku batolat, kdy si bez pomoci nemůže ani plenu vyměnit a vlivem úbytku tvořivé práce dochází k hromadnému úhynu mozkových buněk, takže i rozmluva musí být vedena na stejné úrovni speciálně školenými lidmi. Normální člověk by se mohl zbláznit nebo vykonat nepředložený čin, což by si odskákal, protože postižený nemocí na to zcela určitě má lékařské dobrozdání.

Nemoc samotná je jakýmkoliv stykem nepřenositelná. Pouze pohled na ni u někoho může vzbuzovat odpor, vedoucí až k nepřítelství. Dost často se to stává případným věřitelům a obyvatelům domů v blízkosti vpustí do kanalizace či s temnějšími zákoutími, protože zřetelným projevem návštěvy nemocného bývá charakteristický zápach po moči. Jediné místo, kde pociťují alespoň trochu úlevy, bývá hospoda. I tady však zpravidla sedávají v blízkosti „ulevovacích“ dveří a je dobré, když mají stále stejnou židli. Není totiž radno si na ni sednout po jejich návštěvě. Mívá jakousi charakteristickou vlhkost. Poznává se snadno, protože u ní poněkud puchří dýchování.

I když je nemoc nepřenositelná, neznamená to, že není třeba se před ní mít na pozoru. Právě naopak. Jak zjistili vědci, tato nemoc je již zakódována v informaci DNA, tudíž může být také dědičná. Zvláště nebezpečné je, pokud mají společně děti rodiče, trpící stejnou chorobou. V takovém případě takovým dětem pomůže sňatek s workoholikem, kterému se zpravidla za partnera doporučuje postižený nemocí Moribundus lenorum. To proto, aby měl stálou náplň práce a aby se o postiženého

mohl postarat, až nebude moci pohnout žádným údem.

Léčba je velice obtížná. Není-li zachycena v počátečním stadiu je téměř neléčitelná. Pokud pacient není umístěn trvale do specializované psychiatrické léčebny pro mentálně postižené, vykonává neustálý cyklický pohyb: lékař-pracovní úřad-hospoda. Jejich umístování mezi běžnou pracovní populací není vhodné, jak již bylo výše uvedeno, pro jejich stále klesající mentální úroveň a potřebu neustálého dohledu, aby si neublížili (v lepším případě), což vede k velkému zhrubnutí výrazových prostředků spolupracovníků, ba dokonce k zásadnímu odmítání jejich přítomnosti.

Dr. Rat

Parohaté dozvuky

Vážený pan starosta
Ing. František Mojžíš
Městský úřad Semily
Husova 82
513 13 SEMILY

Vážený pane starosto,

rád bych Vám a Vaším prostřednictvím poděkoval Vaším spolupracovníkům, zejména panu Vladimírovi Kubíkovi a paní Evě Šírové za skvělou akci, kterou setkání parohatých měst bylo, zejména za nápad a jeho dotažení až do zdárného konce. Chtěl bych však poděkovat nejen za to, ale i za milé přivítání a péči o nás, během našeho pobytu, který jsme si protáhli spolu s mými kolegy na tři dny. Konečně pohoštění, jehož se nám z Vaší strany dostalo, pozornost, kterou nám mimo výše jmenovaných věnoval i pan tajemník Ing. Josef Matura, pracovníci muzea a ostatní milí lidé z Vašeho města, včetně našich ubytovatelů, to všechno si zasloužilo blíže poznat Váš kraj. A věřte, že se nám neobyčejně líbil, ať už jsme se dívali z Kozákova nebo klinkovických strání či pobývali na ostrově u vod Jizery. Je jiný než náš. Nejsou tu sice vinohrady, široká paleta ovocných stromů, včetně těch „jelínkovických“, rozsáhlá pole, zato je zde krásný, průzračný vzduch, malebné kopečky, strání s přilepenými domky, pasoucími se kravkami, ovečkami či koňmi, pohledy do dálek a hlavně, příjemní a milí lidé.

Za to všechno vděčíme Vašemu milému pozvání, skvělému nápadu pana Kubíka a ochotě pustit se na „tenký led“ nejistoty z neprobádaného. Dopadlo to skvěle (laťka je hodně vysoko), líbilo se nám tu a za to Vám všem patří ještě jednou naše srdečné poděkování

a také pozvání. Kdykoliv pojedete kdokoli kolem nás, zastavte se na vínko nebo slivovici, nebo jen tak, na kus řeči. Kdykoliv jsou Vám a Vaším spolupracovníkům naše dveře otevřené a budete vítáni.

Za všechny účastníky z Kobeřic u Brna Vás zdraví

Ing. Jiří Slabotinský, CSc

Vážený pane Kubíku a paní Šírová, v pokročilé době a díky Vaší nemalé vytíženosti, nebylo možno Vám na rozloučenou a jako výraz hlubokého uznání a poděkování za vydařenou akci, podat ruku a říci Vám to bezprostředně. Činíme tak jednak dopisem Vašemu panu starostovi a tímto e-mailem i Vám oběma osobně. Při vši skromnosti si to zasloužíte, i když to možná bude i jinými mockrát opakováno. Byť Vás to jistě vyčerpalo, postarali jste se o radost a zábavu nejen dospělým, ale i dětem. Ti všichni, alespoň na chvíli, získali pocit, že život není jenom o penězích a "superstar", ale i o přátelství, setkávání a drobném úsilí, jež svým výsledkem a upřímností či nedokonalostí je lidem mnohem bližší a předem je nevyklučuje do pasivity konzumu. Snad to nebude znít nadneseně a neupřímně: jsme Vám totiž vděční nejen za poznání Vás osobně, ale i za nápaditost a bezprostřední tvořivost (nebo chcete-li improvizaci), s níž si poměrně jednoduchými prostředky víte rady v jakékoliv situaci. Váš přístup k organizaci i lidem je blízký jistě nejen nám, ale i mnohým dalším lidem. I za to Vám také patří náš dík a přání "ohňostroje" nápadů, přinejmenším takového, jaký jsme měli možnost shlédnout u vás na ostrově. A že to bylo i inspirativní, o tom svědčí okamžitý popud k "hlubokomyslně" jednoduché říkance a vyznání:

*Dnes vůbec neskrývám to svoje paroží,
byv chvíli ve městě, kde každé nároží
neslo tu ozdobu hrdinně do kraje-
byl bych jak eunuch parohy nemaje
v hvozdech, kde Český ráj, pro lásku zrodilý
nejenom veronským, i čínským Sem i Li,
kde laň svou nezíská, kdo schován do hloží
nezdobí hlavu svou mohutným parožím,
nehouká do lesů, kde dřeva kubíky,
ale jen skřehotá, vlasy jak hřebíky,
špinavý, schoulený, páchnoucí, nemilý-
neboť už pramáti i jeleni se mylí...
Tak je to rozmilí, ta pravda syrová,
nemáš-li parohy, Mojžíš tě neschová,
v zaslíbenou tě nevyvede zemi,
kde spojení paroháči se spokojeně tlemí..
To s radostí, poznáním i zkušeností vece
inženýr Slabotinský a k tomu céescé.
Mějte se krásně a pokud se nezastavíte, ozvěte se
aspoň.
Jiří Slabotinský, starosta obce Kobeřice u Brna za
všechny Kobeřáky.*

*Pozn.: Hlavní organizátor akce se jmenuje **Kubík**, jeho spolupracovnicí je paní **Šírová**, starosta Semil se jmenuje **Mojžíš**, **pramáti** je z ze hry *Jak Semily* ke jménu přišly a **inženýr Slabotinský a k tomu céescé**, bylo parodované představení starosty obce*

Odpovědi organizátorů:

Vážený pane starosto, děkujeme i my Vám všem, kteří jste vážili tu cestu za paroháči, bez Vás by byla akce jenom jako. Se vzpomínáním na Vás a srdečnými pozdravy Vám, Vaší paní a všem Kobeřákům
Eva Šírová
Nejen dokonalý starosta, ale vynikající básník
Díky moc

Vážený pane starosto, díky, ve Vašich slovech jsou obsaženy takové ty mnohým neviditelné linky, spojnice myšlenkové. Též jsme chtěli napsat, že se nepodařilo podat si ruku - není všem dnům konec! Díky za slova o "improvizaci" - s tím je jinak potíž, ne každý to takto přijme, rozbujelá agenturní "tvorba", absolutně prázdná a hluchá, bohužel zanechává stopy. Jednu věc jsme zanedbali - měli jsme do programu na druhý den naplánovat setkání hostí někde "u stolu"...Pokusíme se ještě rozeslat nějaký výsledný materiál, snad i fotografie. Báseň je skvělá - my jsme ovšem v těchto okamžicích blíže stavu: "Pěšiny vedou do polí a končí, kde nic neboli, a jabloně jsou plané" - tot' básník Váš, moravský, Skácel Jan. Srdečně zdravíme - Eva Šírová, Vladimír Kubík

Slavkovská iniciativa smíření v Heršpicích

Hodové oslavy v Heršpicích byly tentokrát doprovázeny jednou z významných akcí Ždánického lesa a Politaví. Jednalo se o setkání zástupců Svazku obcí s představiteli církví, odborníky i učiteli nad tématem, které tvoří jeden z pilířů státu a současně nás tíží svým neutěšeným stavem. Ať už problematickým zakládáním rodin, jejich častým rozpadem a především důsledky ve výchově dětí. Je to problematika, kterou zastupitelé na všech úrovních nemohou přehlédnout. A samozřejmě ji nemohou přehlédnout ani výchovní pracovníci a představitelé církví. Jednání v Kulturním domě v Heršpicích zahájil starosta obce Jiří Ziegler, a protože byly hody,

přivítali nás hned na začátku svým zpěvem místní stárci a také si s námi, na zdar jednání i hodů, připili. Mons. Mikulášek, generální vikář brněnské diecéze se pak zamyslel nad současným stavem a jeho problémy, přičemž zdůraznil, že jakkoliv jsou tendence význam rodiny zlehčovány, je tím nejzákladnějším kamenem reprodukce, vytváření osobnosti a výchovy morálního člověka.

Na jeho vystoupení navázal PhDr. Josef Zeman, CSc, ředitel Národního centra pro rodinu, který popsal současnou situaci, která vede k větší samostatnosti jednotlivců, jejich vyšší nezávislosti a touze po seberealizaci, která je poněkud v rozporu s nároky na vytváření klasické rodiny, přičemž ne vždy se jedná pouze o ekonomický problém. V této souvislosti seznámil se Evropskými zkušenostmi s podporou rodiny na úrovni regionu a krajů. Zdůraznil, že tato problematika je jedním z nejdůležitějších úkolů samospráv, které pro svá konání mají oporu také v příslušných zákonech. Zkušenosti z realizace tzv. prorodinných projektů přednesla Ing. Vítková, místostarostka Boskovic. Především uvedla, že iniciativa vzniká od příslušných rodin, zejména maminek, které i v době mateřské dovolené se chtějí realizovat, navrhuji zlepšení služeb a ne vždy jim jde pouze o sociální výpomoc. Podchytí-li se tato iniciativa, pak je to ke spokojenosti všech.

V rámci četné diskuse zaznělo především, že příklady ze zahraničí ukazují, že mají-li mít aktivity samospráv výraznější efekt, musí mít zákonnou oporu a podporu od parlamentu až po nejnižší stupně řízení. Musí rovněž poskytovat právní oporu pro všechny výchovné složky a zakotvit nejen práva, ale také povinnosti rodiny při výchově. Nelze také bezhlavě přejímat vzory a musí ve všech případech vítat iniciativu od rodin, jednotlivců a dobrovolných složek a organizací a podporovat ji, třeba i ekonomicky.

Jednání bylo velmi účelné, i když by bylo jistě užitečnější, kdyby se ho zúčastnili všichni starostové Svazku obcí. Přišli totiž pouze starostové Heršpic, Kobeřic u Brna, Nížkovic, Velešovic, Němčan, Milešovic, Otnic, Rašovic, Hrušek, Slavkova u Brna, Hostěrádek-Rešova, Lovčiček, Holubic, tj. v podstatě polovina obcí Svazku. Kromě toho se však zúčastnil také starosta a místostarosta Vyškova RNDr. Hájek a MUDr. Adamec, starosta Rousínova Ing. Havíř. Z církvi pak byla zastoupena církev římsko-katolická (Mons. Mikulášek, P. Milan Vavro, slavkovský děkan, Mgr. Radek Mezuláník), českobratrská evangelická (farářka Jarmila Řezníčková), českobratrská evangelická augspurského vyznání

rev. Jaroslav Kratka, OLJ), československá husitská (farář Milan Vostřel) a pravoslavná (otec Svatopluk Ryška). Konfederaci politických vězňů pak zastoupil Bohumil Robeš.

Na závěr se konala ekumenická bohoslužba v místním evangelickém kostele. Bohoslužbě předsedal Msgre. Mikulášek, moderátorem byl reverend církve evangelické augspurského vyznání Jaroslav Kratka, OLJ, předseda Slavkovské iniciativy smíření, ředitel občanského sdružení Nová naděje a redaktor radia Proglas. Za Svazek obcí v rámci bohoslužby v prvním čtení vystoupil jeho místopředseda Jiří Slabotinský. V přímlovkách pak zástupci Boskovic, Velešovic, Hrušek, Němčan, Heršpic a ředitel Národního centra pro rodinu. Hudební doprovod zajistila chrámová schola a pěvecký sbor ČCE.

Vyvrcholil tak další rok spolupráce Svazku obcí se Slavkovskou iniciativou smíření další úspěšnou akcí, která vede k zamyšlení nad morálním a duchovním stavem společnosti a zodpovědností každého, zejména samospráv a výchovných pracovníků, za tento stav ve společnosti, v jednotlivých obcích.

JS

KULTURA

Hody milé hody..

Hody, milé hody, už sem dohodoval, už sem čtyry noci doma nenocoval... slova známé písničky jenom potvrzovaly průběh letošních hodů. Ty se skutečně vydařily! Zpočátku trochu chladnější počasí v pátek 29. srpna se projevilo trochu menší účastí na tradiční diskotéce, ale hned následující den při předávání práva, se nikdo zimou netřepal. Rozjela se kamera a rozblikaly se blesky fotoaparátů, zaznamenávající po celou dobu neopakovatelnou událost a deset párů mladých, možná dokonce věkově nejmladších, vyrukovalo na parket pod neobvykle vysokou máji a spustili hned zostra. K tomu jim zahrála kapela Takt Šaratice, kterou starosta na žádost kapelníka z Milešovic představil jako Takt Milešovice. To jenom proto, že kapelník v čteném publiku, které bylo rozesazeno kolem parketu nebo stálo mimo areál (tzv. „na čóhačce“),

zahlédl starostu své obce pana Polanského. Konečně, komu čest, tomu čest. A četné publikum té nádherné sobotní noci určitě dělalo čestnou stafáž předávání obecního práva dvěma zástupcům stárků, Vojtovi Jedličkovi a Evě Bouškové. Stárci to také hned zpečetili vzájemným polibkem a slibem „že se budou starat o zábavu a stárci se stárkama, že budou držet pohromadě, jako jedna rodina“, který do tradice originálně vnesl dnes už zasloužilý stárek Jindra Gale. A starali se. Tancovalo se, až se prkna parketu prohýbala pod nápořem dvojic, a mnohdy ani tento prostor nestačil, a tak se doslova létalo i po dlažbě. Energie bylo dost, a pokud chyběla, nebo docházelo k dehydratacím, ochotně podali pomocnou ruku hasiči se svým bohatě zásobeným občerstvením a ochotnou službou. Však se také mnohdy tvořily návaly u stánku. Chlazené pivo teklo proudem, „prcků proti pocení“ bylo také požehnaně a na gril nestačili přihazovat maso.

Jestliže sobota byla jakýmsi náročným prubířským kamenem, čekalo se na následující krojovaný den. Zvláště proto, že z dobře rozjetého, krásného teplého večera se mnohým nechtělo odcházet domů. Hned ráno však hasiči všechno řádně uklidili, takže v 11 hodin se do kostela scházeli lidé čistým prostranstvím a upraveným areálem. Poněkud zdoluhavěji se sice scházeli stárci, kteří měli tvořit výzdobu u oltáře kostela patrona obce svatého Jiljí. Není se čemu divit. Než se „vecpali“ do krojů, trefili do správné nohavice a zejména upravili řemení, aby jim neviselo pod zadkem jak opratě u ohlávky, tak to nějaký čas v polospánku trvá. Sluníčko krásně svítilo už od rána a vysušovalo sliznice i v kostele, takže pro žízení zapomněli sejít i pro „proměňování chleba a vína“. Zaskočil, jak jinak, bezprávný starosta. Však ho také hlavní stárek nazval svým pomocníkem.

Odpolední průvod stárků to byla jedna báseň. Obloha bez mráčků a slunce, které se opíralo do všeho, co nebylo ve stínu. I do krojované hudby Podboranky, která se postarala o hudební doprovod tohoto dne. Stárci, scházející se jak švábi na pivo, v jednu hodinu zapěli u Sokolovny, odříkali svůj bojový pokřik:

*Kdo hrozny má a nejí je,
kdo víno má a nepije,
kdo ženu má a nelíbá,
kdo zábavě se vyhýbá,
na toho vemte bič a hůl,
to není člověk, to je vůl*

a vyrazili Vrchní ulicí ke Kočovským. Vpředu hlavní stárek Vojta Jedlička, za ním juchající kolegové a před kapelou, hrající do pochodu, dva sklepníci s košťým, táhnoucí za sebou vozík se

sudem bílého vína, obloženého chvojím. První zastávka vyvádí od Kočovských hlavní stárku Evu Bouškovou. Tancuje se sólo pro hlavní stárky i pro rodiče stárky. Roznáší se pití, cukroví i jídlo. Krojovaná děcka se zapojují do kola a lidé kolem se mají na co dívat. A tak to pokračuje dál. Stárci se střídají v čele, dokud všichni nemají „tu svou“. Holky jsou jak malované a stárci, furiantsky naražené kloboučky s péry do čela, juchají a zpívají, co jim hrdlo stačí. Pravda, někdy to trochu ujede, ale co by kdo v tom horku chtěl. A horko je pořádné. Než se obejde deset stárek a pak až na konec dědiny do Kedlét, vypotí se toho až až. Šak také Luďa Cakl, jako zástupce pořadatele, má co dělat, aby dodržel tempo a na plac se nepřišlo až za večera. Bez přestávek to snad ani možné není.

Všechno se však stihlo a „pod máj“ se znovu rozezněl jásavý zpěv a roztočily se páry nejen stárků, ale i přihlížejících. A že jich bylo! Jenže finále teprve začne a na to je třeba posilnit kapelu i sebe. Ještě však, než si stárky mezi sebou rozeberou muzikanty, využije se odpoledního sluníčka ke společné fotografii stárků. Najednou je to tady, jak kdyby do Koberčic zavítal sám Schwarzeneger nebo Michal Schumacher s Claudií Schifferovou. Tolik reportérů, snažících se ulovit ten nejoriginálnější snímek, snad není ani při tiskové konferenci Václava Klause. Nutno však říci, že barevná mozaika bezprostředních stárků stála za to.

A je tady večer. Dilema jako hrom. Bude pršet nebo ne? Pomalu se zaplňující náves vnímá lidi starostlivě vzhlížející k pomalu se zatahující obloze od západu a od jihu. Zima však není. Sotva však stárci za doprovodu vtáhnou na parket, jako by svým mládím a hlavně elánem zahnal všechny chmury. I postup mraků se zastavil a s postupem času už nikdo oblohu vůbec nevnímá. Leda snad, když se dívali vzhůru při vynášení stárků. Tady se mnozí „hrdinové“ předváděli tak vehementně, že vypadli snaživým a záludným nosičům i ze židle. Až to v jednom případě pořádně žuchlo. Ze samé radosti, že se nic nestalo si nosiči odnesli i nic netušícího starostu. Prý jako oddychově. Vyletěl prý nahoru jak holubička. Tancovalo a zpívalo se hodně dlouho. Parket byl neustále zaplněn, stárci se snažili a ani pokleknoucí starosta, přejímající o půlnoci nazpět právo či konkurující ženáci, jim neubrali chuti do dalšího veselí. To ukončila až kapela po druhé hodině nad ránem verbuňkem. Jenomže konec muziky neznamenal konec zpěvu a zábavy. Dokud je co jíst a pít a síly stačí, vytrvalci vytrvají. Třeba až do rána. Z rozjetého vlaku se přece nevyskakuje. A pak, hody jsou jen jednou do

roka. A kdoví, co bude příště, i když starosta slíbil, že hody budou.

Těžko by se dala popsat anabáze stárků pondělního rána. Kdo koho kam doprovázel, kde ho zastihl spánek, zda ve vozíku místo sudu nebo na lavičce v cizím dvorku, či koho zradily schody. O voňavých nohou, plných puchýřů po vyzutí z holínek, ani nemluvě. Kdo by tomu však věnoval pozornost, když sípající hlasy nebyly schopny téměř nic sdělit. A tak se léčilo. Čím? Přece tím, čím se každý nakazil a k tomu okurky a utopenci.

Dovětek:

Nezbývá než poděkovat. Především hasičům, kteří se ujali organizace. Za kvalitní přípravu, průběh, pohoštění, úklid. A samozřejmě pořádek. Vždyť až na drobnosti se nic vážnějšího nestalo, žádná slovácká bitka se neodehrála. Hluk se řešil až o pondělní noci, a to tranzistorákovy v sokolovně.

Poděkování musí nutně patřit také stárkům. Byli skvělí. I když se objevovaly pochybnosti ve světle předchozích „slavných hodů“, nezklamali. Dokázali, že jsou zdatnými nástupci, kteří si váží tradice a umí ji naplňovat.

Ještě jednou, díky za Hody 2004. Ať žijí Hody 2005!

J. Slabotinský

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK A STOLETÉHO KALENDÁŘE

**Když na Dušičky jasné počasí panuje,
příchod zimy to oznamuje**

**Nepřijde-li sníh na Vše svaté v noci,
přijde o Martině se vší mocí**

Martinův sníh a led, budou vodičkou hned

Svatá Alžběta se sněhem přilétá

**Když je na Obětování Panny Marie noc
jasná, čistá, krutá zima se v lednu chystá**

**Sníh na svatou Kateřinu
věští vysoké obilí**

NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Pampelišková sekačka

Koupil si VrbeK auto, ojeté,
leštil ho dnem i nocí,
vysával prachy po blátě,
šeptal mu slůvka vroucí.

Lesklo se jako z vitríny,
i motor neměl smítko,
ze špíny míval uzliny
a v gatích občas řídko.

Denně mu lásku vyznával,
flanelem hladil v bocích,
k volantu pyšně sedával
vrčel a kolem točil.

Nic víc než jeho miláček,
k němuž svou pozdní láskou vzplál,
nebylo hodno „šontaček“,
kterých by litoval

Vždyť to byl zázrak zázraků,
na němž se oko hrálo,
i kdyby létal do mraků
tak žral by „strašně“ málo.

S ním jezdil jenom ve svátek
a po silnici pouze.
Než navlík přezůvky a kabátek,
tak rozmlouval s ním dlouze:

O tom co nástrah čeká ho,
kdo potahy mu zmačká,

a kdyby se snad zatahlo,
kde kapky deště přečká.

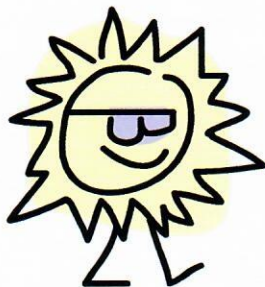
Vydal se v cestu, dalekou,
i choti vsednout svolil,
sám s nohou vodou nalitou,
pedály lehce holil.

Leč noha jeho sekla se,
ústa se křečí křiví,
a tak požádal kámoše
ať karburátor živí.

Kámoš je řidič zkušený
a v autech je zběhlý,
Vrbek však nemá tušení,
že už tři pod ním lehly.

Svou velkou nohou pedál sešlápl
a plynu přidal víc,
Vrbek jen slzu ukápl,
byv Lazar, neřek' nic.

Krajina letí za okny,
z roviny kopce rostou,
cesta se kroutí jak lokny
a kilometry houstnou.

Je téměř skoro na konci,
Žel navigace vážne,
s zelenou hlavou dva pitomci
neberou dotaz vážně.

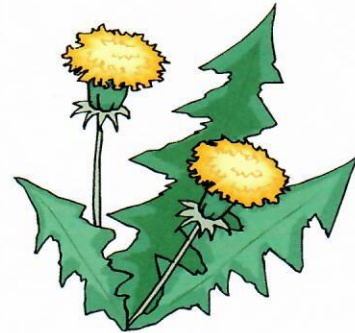
Rukou jen mávnou do stráně,
kde kamení a tráva,
„památky“ po koních a po krávě
a cesta skoro žádná.

Kol kraj je sluncem zalitý,
leč cíl je v nedohlednu.
„Vždyť je to celý ulitlý“
řek Vrbek a zas sednul.

„Jed!“ kázal svému komplici,
když jakás cesta byla.
Dva domky tvoří ulici
a za nimi ...jen díra.

Vidina klidu po dlouhé cestě
však miláčkově velí dál,
jazyk je zplihlý na bílé vestě
i pedál už by chvíli spal.

Veliká noha jej zas dusí,
kameny letí, kola kvílí,
koně řehtají, krávy bučí
a Vrbek v nitru tiše šílí.

A není divu, láska skáče,
jak hrby v trávě kola tlačí,
tělo se chvěje, srdce pláče,
hlava třeští jak paroháči.

„Kamže to jedem, jsme snad v buši?“
když tráva sahá po vrch střechy.
„Vždyť už jsme z toho slepí, hluší,
zvenčí i uvnitř cos se lepí!“

Tak zvolal Vrbek, když mrak chmýří
obarvil bílé vlasy choti.
Vylez ven z vozu,co to víří
a umazal si nové boty.

„Kde jsem to vlezl?“ dí zas vztekle,
když v botu vtékal lepký maz.
„Tady nebudem, tu sme v pekle!“
a druhou botu vnořil zas.

Zrovna, když vytáh z kapsy mobil,
uslyšel shůry mužský hlas:
„Tys nám to tady pěkně zholil,
jako když kombajn mlátí klas.“

Pohlédl vzhůru, kdo to mluví,
čí je ten smíchem rozklepaný hlas,
kdo třes svých lící těžce tlumí
a s koňmi hýká ten svůj bas:

„Co děláš dole, my sme tady,
proč necháš trápit miláčka?
Vždyť tam co stojíš jsou jen žaby
a pak tvá pampelišek sekačka.“

Břeh strmý nad ním, dole močka,
miláček ochmýřen jak housátko,
motor zakvílel v plných točkách
a kámen málem rozbil zrcátko.

„Konečně tady, láska moje“
pohládí Vrbek miláčka,
z blatníků padají kusy hnoje
a maska je jak sekačka.

GW

ŠTĚBETÁNÍ

Po Kobersky

Bolavá noha

„Co pajdáš?“ povídá Matěj Čapa Slávkovi Fóskovi, když se zas jedné potkali na hřbitově. Fósek za sebou táhali nohu vohnutou jak pahél a vopírali se přitom vošmatlanou berlu, tak jako tí Rusí, když utíkali vod Slavkova. Ztrápené ksicht a zpocený, jak kuň, enom zamřčeli:

„Ani se nepté! To tí kopálistí!“ mávli rukou, až jim berla sjela za ucho.

Matěj, keré vo co víc fuňel - protože zdálky by nigdo nepoznál, gde je vrch a gde spodek- vo to míň slyšél, enom pokéval hlavou:

„Vod kopála? To já znám. Taky sem si to tam pichnul.“ Fósek se na něho podivali, jak gdyby spadl z višně:

„Co to meleš! Vod jakýho kopála. Ten sem neviděl, co místo hnojiska máme pergolu. Vod fodbálu!“

„Tys byl na fodbále?“ podival se na něho přes naducaný škraně Matěj.

„Co byl? Já sem hrál jak hlópák!“ vodsekli Fósek.

„A cos tam hrál?“ zadíval se Matěj na Slávkovo probózející se těhotenství.

„Beka!“ vodsekli zase Fósek, kerému se nechcelo vo té epizodě moc vykládat.

„Béka?“ zalapál nahluchlé Matěj po dechu. Byl tak stěně staré jako Slávek, tož taky věděl, že už só vobá za zenitem výkonosti.

„Sakra, vyčisti si ty ušiska!“ začali se rozčilovat Fósek, protože Matěj mluvil nahlas a mněli strach, aby se to v dědině nerozkřiklo.

„Jakýho béka?“ zasyčeli, až mňel v hušách jak nebožtík Novotné v gumákách. „Vobránce! Teho co stójí před bránkařem!“ nadělili mu vysvětlení systému „hré, gde tě postavijó“.

„A jaks k temu, prosimtě, přišel? Že ty ses jim tam nasamloval, gdyž už to doma nebylo k vydržení?“ uculoval se Čapa, kerému to nedělalo skoro žádný problémy, protože furt vypadal spokojeně.

„To tak, abych se tam ešče nasamloval. Ukecali mně!“ ve zkratce popsali Fósek situacu v místním klubu Divočáci, poskládaném z toho, co potkají při lovu.

„Tos tam jako byl taky v dresu?“ furt nechápál Matěj co se to stalo.

„Né! V podvlíkačkách a přes hlavu sem mňel krajkovánou noční košulu!“ rozčilili se Fósek dovopravdy, protože si mysleli, že si z nich Matěj dělá přču.

„Ty nevíš, v čem se hrá fodbál? Kope se tam nohama a pokavád' to de, tož taky do takovýho kulatýho nesmyslu. Ale musíš se trefit.“ mávli druhou nohou, až skoro sedli na čerstvě zahrnuté hrob..

„Tož co bych nevěděl!“ chytl jich Čapa. „Akorát tebe si tam nedovedu představit. Jedině tak, že stójíš u rohovýho praporka a řveš-držte mně, nebo tam vletím, abych jim to ukázal-. Přitem nigdo neví co, ani já né.“ zakončil řeč. Šak se taky něco naběhl s praporkem a negdy i před ním. A písčalku mu jedné zarazili až do krku, tož doma dva dny pískál jak slavík.

„A jak se tí to vůbec stalo?“ nasadil zase Čapa klidnější tón.

„Vyskočil sem a bylo to.“ popsali kritické moment Fósek.

„A tos jako chytl luft nebo co?“ představil si celou situacu Matěj jak start vykrmené huse.

„Leda tak z tebe!“ dostali se Fósek zaasé do ráže. „Gdyž sem vyskočil, tož sem zase dopadl. A v tem se to stalo.“

„Co se stalo?“ nechápál Matěj, protože gdyby každé gdo vyskočí automaticky pajdál, tož by kromě něho snad nigdo nechodil normálně. Von totiž už vyskočit nemože pro strašně velký gravitační síle.

„No co. Jaksi neco křuplo a už sem nestál.“ pokrčili Fósek ramenama, až se jim kabát na dvóuch místech vybóllil, jak gdyby tam byly nohy vod sarančete.

„No počké. To po tobě negdo šel?“ snažil se Matěj vo bližší vysvětlení.

„To je právě to. Nešel.“ rozvázal se Fóskovi jazyk.

„Dokonca ani balón tam nebyl!“

„Jak tam nebyl balón. Tož proč vyskakovál? Abys lepší viděl?“ nakrčil Matěj čelo až mu uši zalezly do zátylku.

„No to si právě nedovedu vysvětlit. Hráli sme proti slunku a kopal se gdesi na druhé půlce. Najedno se mně zdálo, že neco letí. Enom tak se to zalesklo. Myslel sem, že je to balón a mňel sem strach, aby mně nepřeletěl.“

Tož sem vyskočil, abych ho vodhlavičkovál.“ zapátrali Fósek v paměti.

„No a trefils?“

„Trefil. Enomže až potom sem zjistil, že to nebyl balón.“

„A co to bylo? Meteorit?“ušklíbl se Matěj, až mu slina stekla na bradu.

„Tak tvrdý to zas nebylo. Ale až se to rozpláclo na čele, tož sem zjistil, že to holub pomáhá hnójit hřiště fodbálistom. Mně to zapomněli říct.Mňěl sem to povápněný na vlasech ani ve vočách. Jak sem to natahl nosem, tož sem skoro vomdlél. Řachnul sem sebó jak pytéł herteplí. Nohy se mně rozjely jak čerstvě narozenýmu teletí. Všecí na mně čučeli jak na epileptyka, protože široko daleko nigdo nebył.“ rozvykládali se Fósek.

„Tam něco tikalo?“ přeslechl Matěj zas nějaký to písmeno.

„Co by tam tikalo?“ zakrótíli Fósek hlavó „Leda tak tobě v makovici. Čučeli na mně, jak gdybych mňěl padócnicu a k temu to h... na čele. Tož sem tó hlavu hnedka strčil do trávy, abych to aspoň trochu utřél a skučél sem u toho, jak pes baskervilské, abych nevypadál jak Janek Vyskoč nebo ten japonec, co si dál vlastní gól a ešče u toho radostó poskakoval jak šaman.“

„Copak to nigdo nepoznál?“ podivíl se Matěj.

„Nepoznál, protože mně potom začala bolet tá noha, tož sem řvál dovopravdy.“

„A ptali se tě ,co se ti stalo, gdyžs tam kňučél tó bolest'ó?“ projevíl se zvědavé kamarád.

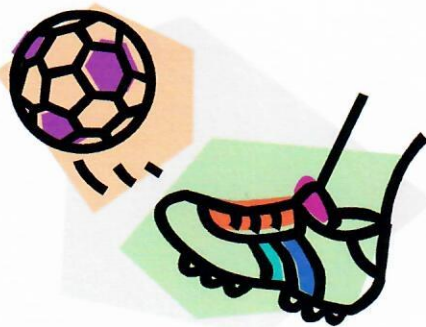
„Tož ptali, ale né na nohu, ale na to, proč sem vyskakoval.“

„No a cos jim řekl?“

„No co? Že sem si vzpomněł, že už budó prázdniny. Přece jim nebudu vykládat, že sem si vyskakoval na holuba.“ uculili se Fósek jak prasklé cvek a berló šťóchli do Matějovýho pupku.

Pro toho to zas taková sranda nebyla, protože si na svůj pracně nashromážděné majetek nenenchá sahnót ani vod své břehule, natož vod vošmudlané berle, zamazané vod hlíny z hrobů. Enom mávnul rukó a povídá:

„Máš recht. Dneska si može každé vyskakovat jek chce a gde chce a pro co chce. Ale enom hlópák to vodskáče!“

GW

SLOVO NA ZÁVĚR

Je po volbách

Tak zas máme jedny volby za sebou. Po těch „Evropských“ jenom „krajové“. Účast trochu vyšší, ale zase nic moc. Místo čtvrtiny jenom třetina.

V Koberčicích téměř stejně, jako v celé republice. „No a co?“ řeknou mnozí, co nevolili. A nakonec i ti, co splnili svou občanskou povinnost. „Politika je stejně svinstvo a chleba lacinější nebude!“ No, svým způsobem pravdu mají. Obraz současné politické scény je vskutku tristní a „zabydlenost“ některých poslanců-politiků, vede

k tomu, že o tom reálném životě vědí velice málo a to ještě tak jednou za čtyři roky, kdy potřebují hlasy. Stále stejný obraz politických tváří bez snahy po věcné diskusi a nepřiliš průkaznými způsoby dopadu jejich politiky v životě obyčejných lidí, vede určitě ke znechucení. I když důvody těch, co prohráli dost razantně, tedy sociální demokrati, budou hledat důvody i jinde než ve svých řadách. A obecně o neochotě naslouchat lidem a místo libivých návnad jim mnohem lépe a srozumitelněji vysvětlit svoje politické záměry. I vítězové by se neměli moc radovat, byť, zejména u občanských demokratů je to velmi vysoké. Nicméně, pouze z 30 % účasti ve volbách. A pokud vítězové neprokáží, že důvěra byla opodstatněná v následných skutcích, pak to je vítězství Pyrrhovo.

Budme však také realisty. Byť výsledek voleb nemá bezprostřední dopad na dění v obci, přesto nelze přehlédnout, že životní úroveň většiny lidí stoupá. Jak jinak si například vysvětlit skutečnost, že jsou pořád plné super či hypermarkety a přitom jich pořád přibývá. Že pořád se hojně jezdí auty, i když pohonné hmoty nejsou zrovna nejlevnější a že dokonce řada lidí nezaměstnaných raději je na podpoře než by šla pracovat pro veřejnost. Samozřejmě, že existují výjimky, ale ukáže třeba někdo v Koberčicích někoho, kdo nemůže sehnat zaměstnání, byť se jedná o člověka neobyčejně pracovitého a schopného? Ta pohodlnost je smutná zejména u mladých lidí, kteří mají život před sebou a budou se muset starat nejen o sebe, ale třeba také o rodiče nebo svou rodinu. Kde chtějí získat praxi? Jistě, je to tragédií u lidí starších, pokud přijdou o

zaměstnání, protože obzor jejich možností je velmi zúžený. Ale i tady to nemusí být vždy problém. Pokud třeba nebudou trvat na své původní profesi, nebudou pokládat některou činnost za ponižující. Zajímavé je, že méně kvalifikovaná práce „načerno“ v zahraničí není pokládána za ponižující, zatímco u nás ano. No, za peníze jsou někteří ochotni prodat i svou čest. Přitom, je-li někdo schopný, pak se jistě prosadí i prostřednictvím té „méně kvalifikované“ práce. Ale je to věc každého a každému je dána možnost o sebe se postarat.

Po volbách tedy jako před volbami. Někteří jásají, jiní jsou smutní, ale v podstatě se vůbec nic nestalo. To je obraz demokracie. Lidé mohou využít svého práva volit, mohou i nadávat. Ti kteří nevolili, především sami na sebe. Nikoho za to nezavrou, nikomu nebude omezen přístup ke vzdělání a život půjde dál, aniž by doznal pronikavějších změn. Ono to totiž jinak ani nejde, pokud vítěz musí obhajovat své vítězství, A každý sportovec ví, že obhajovat zlatou medaili je mnohem těžší než první vítězství, To proto, že i soupeři dorostli a mohli si ho přeciť. Tak hlavu vzhůru a směle do příštího roku.

JS

Paní Vlasta Urbanová vzpomíná (1. část.) **Záznam rozhovoru**

Vysvětlivky: Vlasta Urbanová – VU, Jiří Slabotinský – JS, Radek Slabotinský – RS, Eliška Bajáková – EB

JS: Paní Urbanová, my bychom se Vás rádi zeptali, z jakého důvodu došlo k rozdělení církví v obci.

VU: No já si myslím, že to bylo v tom, že tu byl ten německý farář Hammerschmied, a že do těch lidí z té kazatelny pořád cpal názory, jako „Za císaře a za vlast“, a že se spousta kobeřáků z té vlasti odstěhovalo do Ameriky. To se tenkrát stěhovaly celé rodiny. Třeba jenom z mé chalupy to byla rodina, která měla šest dětí a některé z nich se už narodily i v Americe. Potom to byl Oslík. Ten byl jediný a byl to syn porodní asistentky. Ten si tam

vzal svou babičku. Chalupu prodal, protože on byl Dambořák a jeho dcera zdědila barák a on ho prodal i s tou babičkou. A že se tady nemohli mít tak dobře aby tu rakouskou vlast tak milovali, když se tolik kobeřáků odstěhovalo do Ameriky. Potom v Kobeřicích byla válka a farář už neměl skoro žádnou autoritu. To například Alois Žilka do školy táhal kabelu na provázku a když on vyučoval, tak s tou kabelí běhal po třídě a dělal nepořádek. Farář už byl na to prostě starý a byl pořád jenom zaměřený na to, aby ti Němci vyhráli. Papež taky pořád žehnal Němcům a rakousko-Uhersku. A to se lidem nelíbilo. Kobeřice byly taková pokroková obec. K rozdělení církví došlo až po válce, ale toto byly takové první impulsy. Po válce tady byl jiný farář a ten, protože tady bylo moc mrtvých, házel lidi do společných hrobů zaléval je vápnem a celý obřad odbyl. Takže to bylo takové nedůstojné a mnoha lidem se to taky moc nelíbilo.

RS: Takže se vraťme k tomu, jak zde po válce vznikla církev československá, tehdy ještě ne husitská, jako je tomu dnes.

VU: Tady byl ve škole řídící Alois Procházka a on byl čechoslovák a ten nás učil. Protože ti čechoslováci nebyli faráři, tak nás prostě učili učitelé. Chodil sem potom ještě jeden ze Slavkova, jmenoval se Veselý.

JS: Já se chci jen zeptat, jak došlo k tomu, že se někteří lidé stali čechoslováky a někteří se rozhodli zůstat na katolické straně?

VU: Mě bylo tenkrát šest let a učil mě ještě Hammerschmied. Takže to v mém případě bylo rozhodnutí rodičů. Když jsem šla do školy, tak jsem nastupovala rovnou do česko-slovenského náboženství.

JS: A iniciativa vzniku této církve byla jaká?

EB: To bylo hlavně proto, že v československé církvi byl farář otočený k lidu a mluvil česky, takže lidé jeho výkladu rozuměli. Zatímco v katolické církvi mluvil latinsky a byl otočený k lidu zády. Dnes už je to jinak, ale tenkrát to bylo takhle.

JS: Takže tady byly dvě církve, z nichž jedna teprve vznikala. Jak tato skutečnost narušovala vztahy v obci tenkrát za první republiky?

VU: Oni ti katoličtí faráři byli moc proti tomu. Tenkrát, když jsem já chodila do školy, tak tady byl farář Hála. Ten byl po Hammerschmiedovi. Nás ve škole učil řídící Procházka a ten byl proti Římu, no a Hála zas učil pro Řím. Tak to byly ty střety. No a potom tady byl pohřeb Marie Milisové, která se hlásila k Čechoslovákům a umřela na tuberu. Tenkrát v kostele nebyl hlavní vchod a chodilo se z boku žebráčkem. Tam byl kámen pánů z Věžníku. Řídící Procházka naverboval nějaké kluky ze školy

a nějaké starší chlapy. Byli to František Stavěl a Josef Kočovský. Tak ti šli a obrátili ten kámen písmeny dolů, aby se po tom nešlapalo. On byl archeolog, takže mu na tom dost záleželo. Kolikrát mu kluci do školy nosili kamínky, o kterých dobře věděli, že nemají žádnou cenu. Ale alespoň to zabralo nějakou část hodiny. Anebo když jsme stavěli na Valech, to bylo v jednadvacátém roce, tak se musel kopat vodovod přes silnic, tak tam taky našel nějaké staré střepy, ale nebylo to dohromady nic.

JS: Počkejte, vraťme se k tomu pohřbu.

VU: Tak to byl ten pohřeb té Marie a v žebráčku stáli tři chlapi se sekerami a s palicemi a mysleli, že se půjde do kostela, a že tam ty čechoslováky nepustí. Byli to Viktorín Svoboda, Ferdinand Oslík a Jaroslav Milis. Ale tam se nakonec nešlo a nic z toho nebylo. Bylo to prostě jen pro výstrahu.

JS: Já zase vím, že bratr Jan Oslík, který byl také velice aktivní v československé církvi, tak píše, že když byl třeba svátek Božího těla, tak ta československá strana vozila hnůj, a obráceně když byla například slavnost Jana Husa, tak katolíci dělali podobné naschvály čechoslovákům.

EB: Maminka byla tolerantní.

VU: Já jsem byla s farářem zadobře. On ke mně dokonce chodil pro meruňky a panu faráři Planitovi jsem dělala i husu. Když se tenkrát v kostele dělal ten strop, to slovanské nebe, tak za mnou došel, že by ho potřeboval podmazat. Tak jsem mu hned bez řeči jednu kačenu oprařila. Chodil sem Klusáček pro meruňky. My jsme se o tom s tatínkem nikdy nehádali. Byli jsme takový ekumeničtí. Já jsem chodila tam a on tam a bylo to.

JS: Já se vrátím k jiné věci. První republika byla doba těžká. Pro někoho zejména ty krizové roky. Jak se toto projevovalo později kolem druhé světové války? Já mám pocit, že to v té době bylo takové solidárnější.

VU: Za druhé světové války byli lidé tak dobří a tak pohromadě jako nikdy. Ale udavači se našli taky.

JS: No ano. Já mam takový dojem, že to psal Burda, je to i v té knize o Kobeřicích, kdo má mouku, kdo zabíjel prase načerno, kdo má kulovnici a kdo folbertku.

VU: My jsme byli udáni taky a náš dědeček se z toho rozstonal a zhroutil. To nebyli esesáci, to byla policie. Takže on z toho okamžitě lehl a já sem napsala na dveře – infekční nemoc spála a oni sem nešli. A jestli můžu říct, tak jak šla fronta, tak můj Frantík vozil raněné do Krumvíře, do ruské vojenské polní nemocnice, kam tenkrát vezli i Josefa Havránka. A Němci měli polní nemocnici u

nás, jenomže jak rychle ustupovali, tak to potom všechno dělali jenom rychle někde na stole. Tak sem dovedli kluka, který nemohl mít víc jak osmnáct roků a byl celý rozstřílený a povídal mně, že má žízeň. Tak jsem mu dala napít, protože doktorovi to bylo úplně jedno. Tak jsem mu nadávala, protože mně ho bylo líto, i když to byl Němec. A potom tady byla nemocnice ruská a ti už měli stoly, na nich bílé plachty a byly tady s nimi také dvě doktorky. A těmi už tady lidi pekli, měli tady vajíčka a to už bylo jinak. A jednou, ještě před tím než tady byla ta vojenská nemocnice, dovezli jednoho staršího, kterému mohlo být tak padesát. Ten měl rozbitou hlavu, tak jsem mu dala šálu, aby si to zamotal. Potom ho vezli k Bílému vlku. Rusi tady už natahovali telefon a on mě tu šálu dovezl zpátky.

JS: Zeptám se, když jsme se vrátili k té druhé světové válce, vím, že tady byla jedna, samozřejmě k partyzánům se dostaneme taky, ale abych na to nezapomněl, každý to totiž popisuje jinak. Vy jste mohla být přímým svědkem toho požáru, jak se tady hasilo to Pepinovo a nahnali všechny ty chlapy do uličky, aby nesměli hasit a dokonce to vypadalo, že je všechny postřílejí.

VU: Nesmělo se hasit. Aloise Stavělu nahnali do škarpy, namířili na něho zbraň, že nesmí nikam jít.

RS: A proč se nesmělo hasit?

VU: No protože oni asi ozařovali ty objekty nebo já nevím proč... Od Ondráčkového šel Němec a nesl si duchnu na hlavě. Asi se s tím kryl. A hořel ten mlat Arnošta Bartáka, Dvořáci hořeli a my jsme měli plné sudy benzínu, měli jsme traktor v šopě, tak jsme to s Frantíkem rychle vyvalovali na dvůr. Kdyby to vybuchlo, tak aby to bylo radši venku. Tady byla schovaná Stavělova děvčata Věra s Květou, Ájenka Milisová s Jarkou Knéslovou, Jedlička tady seděl v tom sklepě v koutku, Josefa Ondráčka manželka tady také byla. On tady taky potom kopal kryt a nechtěl jí říct kde. A když ještě předtím vybuchl ten dům v chaloupkách, jak to zabilo toho Krejčíříka a Hroudu, tak to my jsme utekli do boudy do vinohradu. Pak jsme měli kryt na čtvrti tam dole u sadů. To jsem tam byla já s dětmi, Frantík běhal s partyzány, a dědoušek byl se mnou. Koně měl schované v lese.

JS: To já vím, že v té době všichni lidé rychle vyváděli dobytek. Hlavně když bylo to bombardování Kobeřic.

VU: My jsme ho měli schovaný v Křesťanově.

RS: No já bych se zeptal tak. Skončila válka a byla taková ta poválečná msta. Lidé se mstili těm, kteří se měli možná dopustit nějaké věci na českém národu, a nebo také nemuseli. A tady se stalo to, že

tady snad měli být zastřeleni nějací Němci. Myslím někde tady vzadu U kovářny.

VU: Tady byl zastřelený starý Němec a jednoho mladého vezli do Lovčiček. Já sem na ně řvala a křičela. Starý Durák, otec Josefa Duráka, tam byl. Alois Stavěla na ně křičel. Ten byl hrozně rozčilený. Ten křičel, že je mají zabít. On byl tak agresivní kvůli tomu, že nemohl hasit, a že ho ohrožovali zbraní, když šel hasit. A já jsem na ně řvala na ty chlapy. Ferda Procházka taky jenom křičel „Zabít, zabít!“. Já jsem jim říkala, ať to proboha nedělají, ať jich radši odvedou do zajetí. Tak oni vzali jednoho takového vysokého, mladého Němce, který šel zpřímá jako svíčka. No smrt měl před očima. Tak toho odvezli do Lovčiček a toho malého, co chtěl Aloise Stavělu zastřelit, odvedli k němu. On ho poznal a okamžitě ho zabili.

EB: Moje babička mi dokonce říkala, že si musel sám vykopat hrob.

VU: Já nevím. Já sem se na to totiž radši ani nedívala, protože mě toho všeho bylo líto a já jsem to nemohla vidět a snášet.

RS: A potom ještě tady měli snad vést nějakou mladou holku, která snad měla držet s nějakým Němcem. Myslím, že to bylo někde po vrchní ulici.

VU: Ano. To tenkrát vedli sestru řidiče Šnobla. K nim tenkrát chodili tři němci. Oni ji za ostříhali dohola a vodili ji po dědině. Na ty jsem řvala taky. Cože to dělají a co blázní. Mě jí bylo líto. Ale už nevím, kdo s ní tak chodil. Vzpomínám si akorát, že tam byl Ludvík Okoukal.

JS: Když už mluvíme o těch lidech, kteří se měli nějakým způsobem provinit, tak jsem slyšel ten názor, že podplukovník Josef Horák, kterého zabila ta bomba v Chaloupkách, měl jediné štěstí, že dopadl tak, jinak že by mu lidi udělali to samé. On totiž prý zaválky rekvíroval někde v Kyjově lidem věci.

VU: A hlavně dambořáci na něho nadávali. A na Chromečka. Ten psal dětem na jídlo, na obuv a na oblečení. On byl tajemníkem. Starosta byl tenkrát Macháč. Potom byl náš dědoušek Urban. Macháč byl obchodník. On vedl celou obec a všechno psal. Urban tam chodil vždy jenom večer. Rozděloval to pak Macháč. A právě kvůli tomu na něj měli lidé zlost. Já ale myslím, že se mu nestalo nic. On prostě jenom utekl někam do pohraničí. On měl potom nějakou druhou paní, a dokonce s ní sem i chodil.

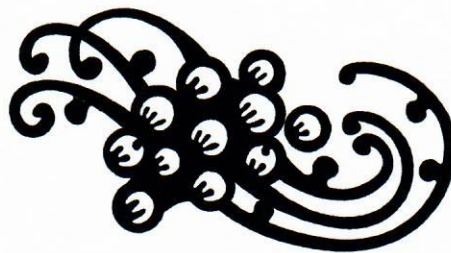
EB: Já si ho ještě pamatuji. On byl takový vysoký. Jemu se nestalo nic.

RS: Vy jste tady paní Urbanová narazila na to, že po válce někdo odešel. Z pohraničí byli vystěhováni Němci a tak dále. Odcházeli tam Češi a odcházeli i z Kobeřic. Jak se na tyto lidi dívali ti, kteří neodešli?

VU: No oni jim říkali „zlatokopi“. Většina z nich se ale vrátila zpátky. Jindra Stavěl tam byl dokonce jenom měsíc. Pak tam byl František Divácký z Dolní ulice. Ten měl za ženu Holáčkovu sestru Marii a ti tam potom zůstali. Barták s Věrkou, Mirkou, Josefem a s celou rodinou se odstěhovali do Boršova. Ti tam také zůstali. Jinak v tom Boršově nebyl z kobeřáků už nikdo. Akorát myslím nějací milešáci.

EB: A Bečci byli někde v Chomutově, ale ti se také vrátili.

Přepis záznamu Jirka Hrbek

Vydává obec Kobeřice u Brna

Redakce: Obecní úřad Kobeřice u Brna • Dolní 54 • PSČ 684 01
tel./fax : 544 222 520 • e-mail: oukoberice@politavi.cz

Odpovědný redaktor: Ing. Jiří Slabotinský, CSc.

Datum vydání: 10.11.2004

MK ČR E 13059

Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí. Příspěvky otiskujeme v původním znění, bez jazykových úprav. Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácí.